

پیشگفتار

نامه به غلاطیان

۱۷:۲۶). ولی مأموریت او مرتباً با مخالفت مسیحیانی برخورد می کند که قبلاً یهودی بوده اند و لوقا نظر آنان را چنین خلاصه می کند: «اگر برطبق رسوم موسی، خودتان را ختنه نکنید نمی توانید نجات یابید» (اع ۱۵:۱). بدین گونه طرفداران رسوم یهود (یهودی گرایان) می خواهند یوغ قوانین موسی را به مسیحیانی که قبلاً مشرک بوده اند تحمیل نمایند. برطبق کتاب اعمال رسولان، پطرس با ایشان موافق نیست؛ وی که بوسیله روح القدس هدایت شده است می داند که خدا، بدلیل ایمان آوردن به مسیح، به مشرکان و به یهودیان روح القدس را عطا می کند (اع ۱۰:۱۷؛ ۷:۱۵-۱۱). و اما یعقوب، وی ورود مشرکان را در کلیسا می پذیرد، فقط از ایشان درخواست می کند بعضی از قواعد عملی را که مجمع اورشلیم ضرورت آنها را اعلام خواهد کرد رعایت نمایند (اع ۱۵:۱۹، ۲۱، ۲۸). اعمال رسولان، مسافرت های مختلف پولس را به غلاطیه ذکر کرده است. پولس در طی نخستین سفر تبلیغی خود انجیل را در نواحی واقع در جنوب ایالت رومی غلاطیه ترویج داده بود. این نواحی عبارت از پیسیدیه، لیکائونیه و فریجیه بودند (اع ۱۴:۳-۱۴:۲۵). سپس در طی دومین و سومین مسافرت، دوبار از غلاطیه شمالی عبور کرده است (اع ۱۶:۶؛

برای درک نامه به غلاطیان لازم است وضعیت تاریخی کلیساهایی که پولس به آنها می نویسد شناخته شود، بحرانی که وادار می کند تا رسول دخالت نموده، این نامه را بنویسد واقعه ای نیست که فقط جنبه محلی داشته باشد بلکه لحظه مهمی از توسعه کلیسای نو بنیاد است. در این موقع کلیسا راه قطعی خود را انتخاب می کند تا به حقیقت انجیل وفادار بماند و به نام همان وفاداری در همه دورانهای تاریخ خود، آن را تجدید نماید.

در اینجا پس از ارائه آنچه درباره وضعیت تاریخی می دانیم، یعنی اطلاعاتی که از کتاب اعمال رسولان و متن این نامه برمی آید، نشان خواهیم داد چگونه رسول از حقیقت انجیل که در غلاطیه در مخاطره بود دفاع می کند و مراحل رساله او را تعیین می کنیم. بالاخره خواهیم گفت به چه سبب این نامه جنبه کنونی و دائمی دارد.

شرایط و اوضاع بحران در غلاطیه

بوسیله اطلاعاتی که در کتاب اعمال رسولان ذکر شده، نقش پولس را در توسعه کلیسا به خوبی می دانیم: وی رسول ملّت ها است و به طرز مخصوصی به سوی مشرکان اعزام شده است (اع ۹:۱۵؛ ۲۲:۲۱؛

تکمیل کرده، وضعیت بحران غلاطیه را تعیین نمود. آیا پولس این نامه را به چه کسی می نویسد؟ تاریخ نگارش نامه اش چیست؟ منظور او چه اشتباهاتی است و چه رقیبانی این عقاید و نظریات نادرست را منتشر می کردند؟ با توجه به وضعیتی که پولس به آن اشاره کرده و مخاطبانش بخوبی آن را می شناختند ولی برای ما مبهم است، فرضیه های متعددی پیشنهاد شده است و بعضی از این فرضیه ها مبنای تفسیری درباره تاریخ مسیحیت ابتدائی شده است ولی ما فقط فرضیه های مهمی را که پایه اساسی در متن ها دارند ذکر خواهیم کرد.

مخاطبان این نامه چه کسانی هستند؟ در قرن ۱۹ میلادی کوشش می کردند ثابت کنند که نامه به کلیساهای غلاطیه جنوبی خطاب شده است در این صورت ممکن است نامه اندکی پس از اولین مسافرت تبلیغی نوشته شده و اولین نامه پولس باشد که در سال ۴۹ میلادی از انطاکیه فرستاده است. همچنین می توان تاریخ نگارش نامه را به بعد از مسافرتی که در ا.ع ۶:۱۶ ذکر شده است به عقب برد. ولی بیشتر مفسران جدید، از موضع متفق القول قدما پشتیبانی می کنند که برطبق آن: پولس این نامه را به غلاطیان شمالی نوشته است (تنها کسانی که می توان «غلاطیان» نامید) و بعد از دومین باری که به نزد ایشان مسافرت کرده بود (غلا ۴:۱۳) و در ا.ع ۲۳:۱۸ ذکر گردیده است. پولس در پایان اقامت طولانی خود در افسس (احتمالاً در طی زمستان ۵۶-۵۷ میلادی) و فقط شش ماه قبل از نامه به رومیان این نامه را نوشته است و بدینسان می توان شباهت بین این دو نامه را توضیح داد.

۱۸:۲۳). این ناحیه که بین کاپادوکیه و دریای سیاه قرار دارد شامل مناطق اطراف آنقره است (که امروزه آنکارا می نامند)؛ اهالی این منطقه از نژاد سلت و تنها مردمی بودند که می توان به معنی واقعی کلمه «غلاطیان» نامید.

وقایعی را که پولس در نامه به غلاطیان ذکر کرده یا روایت می نماید باید در چهارچوب چنین محیطی در نظر گرفت. ولی آیا واقعاً در چنین محیطی روی داده است؟ اگر گواهی پولس که شاهد این وقایع بوده با گزارش لوقا تفاوت دارد آیا می توان تصور کرد که گواهی پولس یا روایت لوقا اشتباه است؟ ولی برطبق یک انتقاد صحیح باید پرسیده شود آیا بدلیل آن نیست که هدف و منظور آنان متفاوت بوده است و ایشان وقایعی را به دو نحو مختلف ارائه کرده اند.

پولس گواهی صادق و امین است ولی فقط مطالبی را گزارش می کند که مربوط به هدف مورد نظر او است. لوقا اطلاعات و مطالب مطمئنی را به دقت جمع کرده است ولی منظور او نشان دادن عمل روح القدس در توسعه کلیسا است و نه اینکه اخبار و وقایع دوران اولیه کلیسا را گزارش نماید بنابراین مدارکی از منابع مختلف و مربوط به تاریخهای مختلف را جمع کرده و آنها را به واقعه معینی مربوط نموده است چنانکه احتمالاً در مورد مجمع اورشلیم چنین است، بدین سبب می توان درک کرد به چه سبب تشکیل این مجمع در غلا ۲:۱-۱۰ و فصل ۱۵ ا.ع به انحاء مختلفی ارائه گردیده است.

با این همه می توان با استفاده از کتاب اعمال رسولان، اطلاعات تاریخی این نامه را

داشتند (۴:۸-۱۰). از سوی دیگر رسول یادآوری می‌کند کسانی که ختنه می‌شوند مجبورند با وفاداری کامل از قوانین یهود تبعیت نمایند (۵:۳؛ ر. ک ۳:۱۰). در صورتی که رقیبان او خلاف آن را آموزش می‌دهند. و در حقیقت رسول در نتیجه‌گیری نامه ایشان را صریحاً متهم می‌کند با اینکه ختنه کردن را تحمیل می‌کنند قوانین یهود را رعایت نمی‌نمایند (۶:۱۳).

این فرضیه جالب است، با این همه ضروری نیست و بدون استفاده از این نظریه می‌توان مفهوم نامه را درک کرد. هشدار علیه بی‌بندوباری اخلاقی را می‌توان بدین گونه توضیح داد که کلیساهای غلاطیان از مشرکانی تشکیل شده بود که به مسیحیت گرویده بودند ولی به ناگهان روحیه و رفتارشان تغییر نکرده بود بنابراین لازم بود پولس مفهوم آزادی فرزندان خدا را بر ایشان روشن و تصریح کند. ضمناً اگر ضاهراً پولس مقررات آئین بت پرستی را در یک ردیف قرار می‌دهد بدان سبب نیست که یهودی‌گرایان آنها را با یکدیگر می‌آمیختند بلکه پولس می‌خواهد نشان دهد که هر دو طرف غلاطیان را به اسارتی برمی‌گردانند که مسیح از آن آزاد کرده بود و رسول تا بدان پایه خواهد رفت که حتی بگوید بازگشت به مراسم آیین مشرکان بهتر است زیرا از کلیسا خارج می‌شوند و دیگر با ایجاد آشفستگی انجیل را تباه نخواهند کرد (۵:۱۲).

چه کسانی مسئول بحران هستند و چه عقاید نادرستی آموزش می‌دهند؟ ظاهراً یک نکته روشن است: اختلال‌گرانی را که پولس بر ملا می‌کند می‌خواهند به مشرکانی که به مسیحیت گرویده‌اند اجرای قوانین موسی را تحمیل نمایند (۳:۲-۳؛ ۴:۲۱؛ ۵:۴) و مخصوصاً آنان را به ختنه شدن وادار نمایند (۲:۳-۴؛ ۵:۲؛ ۶:۱۲). ممکن است یهودی‌گرایانی باشند که در کتاب اعمال رسولان از ایشان یاد شده و نظریه ایشان در ۱:۱۵ خلاصه شده است. ولی آیا بایستی به همین پاسخ اکتفا کرد؟

زیرا این نامه علیه آن نوعی از آزادی هشدار می‌دهد که به بی‌بندوباری اخلاقی بکشد (غلا ۵:۱۳). بنابراین آیا پولس دو نوع رقیب نداشته است؟ این فرضیه را کسانی پیشنهاد می‌کنند که طرفداران بی‌بندوباری اخلاقی و یهودی‌گرایان را یکی نمی‌دانند ولی نشانه‌ای وجود ندارد بر این که رسول مجبور بوده در دو جبهه مبارزه نماید.

لذا فرضیه دیگری پیشنهاد شده است: امکان دارد که یهودی‌گرایان فقط طرفدار اجرای قوانین یهود از نظر آیین نیایش بوده، فکر می‌کردند از الزامات اخلاقی یهودی‌گری معاف هستند؛ در این صورت با نوعی عقیده تلفیق ادیان سروکار داریم نظیر آنچه در نامه به کولسیان ذکر شده است (کول ۲:۱۶-۳۳)؛ زیرا در هر دو نامه سخن از آئینی است که آدمی را اسیر عناصر دنیا می‌کند (غلا ۴:۳، ۹:۲؛ کول ۲:۲۰)؛ مضافاً بر اینکه پولس به غلاطیان می‌گوید: کسانی که ختنه کردن را موعظه می‌کنند ایشان را به آئینی برمی‌گردانند که قبل از گرویدن به مسیحیت

بوسیله اعمالش نجات می یابد؛ پولس چنین حالتی را «جسم» می نامد. ورود در دنیای نو، انتظار داشتن نجات از روح القدس است و پذیرفتن آن به عنوان فیضی که خدای پدر بوسیله مسیح عطا می کند.

دومین نکته تاریخ نجات است. بین قوانین تورات و ایمان بایستی یکی را انتخاب کرد. این قوانین مربوط به مرحله ای است که افراد را برای آمدن نجات دهنده آماده می کند، و این قوانین قومی را که آن را دریافت کرده از سایرین جدا می نماید و در این امر هدفی آموزشی وجود دارد. ایمان راه وصول به دنیای نو را مقدور می سازد زیرا آدمیان را با نجاتی که عیسی باعث آن شده و به رایگان به همه آدمیان عطا کرده است آشنا می کند.

بالاخره نکته سوم اینست که در دنیای کهن، آدمیان اسیر گناه هستند و سرچشمه گناه، جسم است؛ در دنیای نو آدمیان بوسیله روح القدس آزاد شده اند که ایشان را قادر می سازد با محبت اراده خدا را انجام دهند. آزاد هستند زیرا فرزندان خدا هستند و از زندگی پسر خدا زندگی می کنند. این آزادی که ثمره انجیل منحصر به فرد است بوسیله یهودیگرایان تباه خواهد شد.

ترکیب نامه و روش نگارش آن

پولس به خوبی می داند که «کودکان او» در مخاطره قرار دارند (۱۹:۴)، بنابراین به «فرزندان خود» رساله ای درباره موضوع مذهبی ارائه نمی کند، بلکه آنچه ارائه می دهد، حقیقتی است که اعلام کرده و از آن تاریخ راهی را که پیموده اند روشن کرده است

معنی بحران: انتخاب درمقابل انجیل منحصر به فرد

غلاطیان تحت تأثیر نفوذ رقیبان پولس متوجه نیستند که اگر ختنه شرط نجات باشد، ایمان ایشان در خطر است. رسول ایشان را آگاه می کند که باید راه خود را انتخاب نمایند و این امر شایان اهمیت است. این نکته یک مسئله شخصی نیست و اگر واعظان دیگری را بر او ترجیح می دهند به او زیانی نمی رساند (۱۲:۴). بلکه مسئله حقیقت انجیل منحصر به فرد مطرح است، حقیقت آزادی است که این انجیل اعلام می کند، حقیقت صلیب عیسی است که منبع این آزادی است و این آزادی، خصیصه زندگی جدید فرزندان خدا است.

انجیل اعلام نجاتی رایگان و جهانی است که دنیایی نو ایجاد می نماید. یهودیگرایان (مسیحیانی که قبلاً یهودی بوده ولی پس از گرایش به مسیحیت هنوز معتقدند که باید مقررات قوانین یهود رعایت شود) هنوز در دنیای کهن زندگی می کنند و می خواهند غلاطیان را به آنجا ببرند؛ بدین سان با اعلام به اینکه از عهدعتیق هستند انجیل را تباه می کنند. برعکس پولس نشان می دهد که عهد عتیق مفهوم حقیقی خود را نمی یابد مگر وقتی که مسیح وعده های آن را به تمامیت برساند. طرز استدلال او، که درک آن برای ما دشوار است، مغایرت دنیای کهن و دنیای نو را از سه نظر روشن می کند:

نخست موضوع منبع و سرچشمه نجات است بدین معنی که باید بین جسم و روح، یکی را انتخاب کرد. در دنیای کهن آدمی مدعی است به کس دیگری نیازی ندارد و

۱:۱۱-۲۴، پولس از مسیح رستاخاسته
مأموریت دریافت کرده است که انجیل را به
مشرکان اعلام نماید. انتخاب او بدین منظور
بوده و به فیض خدا خوانده شده است.

۱:۱۰-۲، نجات به همه آدمیان به رایگان
عطا شده است، بنابراین مشرکان مجبور
نیستند موضوع ختنه را رعایت نمایند این
نکته حقیقت انجیل است و پطرس و کلیسای
اورشلیم آن را در حضور همه پذیرفته اند.

ج) انجیل پولس (۲:۱۱-۲۱)

با این همه بر اثر فشار یهودی گرایان،
همان فشاری که غلاطیان تحمل می کنند،
پطرس به این حقیقت و به انتخاب نشی از آن
وفادار نمانده است. پولس به این حقیقت
پای بند است و این انتخاب اساسی را بوسیله
مقابله ایمان در برابر قوانین یهود تشریح نموده
و تصریح می کند. این انتخاب بدان سبب
است که مسیح مصلوب زندگی خود را به خاطر
هریک از ما داده است. اگر کسی راه دیگری
را انتخاب کرده، بخواهد بوسیله اعمال و با
اجرای قوانین یهود به برائت دست یابد،
مرگ مسیح را بیهوده و بی فایده می کند؛ ولی
کسی که بپذیرد بوسیله مسیح تبرئه شود و هیچ
ادعائی مبنی بر این که خودش خود را نجات
می دهد نداشته باشد، نشان می دهد که مرگ
مسیح ثمربخش بوده است و چنین فردی از
زندگی محبت بار پسر خدا زندگی می نماید.

۲- مرحله دوم ۱:۳ الی ۱۸:۶ الف) مقدمه (۳:۱-۵)

پولس در برابر مسیح مصلوب که غلاطیان
از او روح القدس را دریافت کرده اند به ایشان
عتاب و خطاب کرده، می گوید که انتخاب

(۷:۵). این حقیقت یک واقعه می باشد:
بدین معنی که خدا در عیسی مسیح دخالت
نموده است تا آدمیان را از گناه آزاد کند.
پولس غلاطیان را در برابر این حقیقت، در
برابر عیسی مسیح مصلوب قرار می دهد.

در مرحله نخست به ایشان یادآوری
می کند (فصلهای ۱، ۲) که منشأ مأموریت او
عیسی مسیح است که نقطه اصلی پیام او است.
در مرحله دوم (فصلهای ۳ تا ۶) نشان می دهد
که عیسی مسیح با اجرای مأموریت نجات،
معنی تاریخ را بدین گونه تعیین کرده است:
بوسیله او و در او، آدمیان که زندگی جدیدی
یافته اند به وحدت خود رسیده اند و آفرینش
که تجدید شده است به تمامیت خود می رسد.
با شرح و توضیحاتی که در مورد مقابله سه
زوج (جسم- روح، قوانین یهود- ایمان، دنیای
کهن- دنیای نو) داده شده این مراحل به
یکدیگر پیوند می یابند و مقابله و مقایسه
عوامل مذکور، جنبه های مختلف انتخاب
مهمی را که انجیل به هر انسانی پیشنهاد کرده
است نشان می دهد.

ساختمان و ترکیب مطالب نامه به شرح زیر
است:

۱- مرحله نخست: ۱:۱ الی ۲:۲۱

الف) مقدمه (۱:۱-۱۰)

۱:۱-۵، عنوان نامه که در آن دو موضوع
مرحله نخست اعلام شده است یعنی مأموریت
پولس (بندهای ۱-۲) و انجیلی که توسط او
اعلام می گردد (بندهای ۳-۴).

۱:۶-۱۰، شرح وضعیت، انجیل یکتا و
منحصر به فرد تباه شده است.

ب) مأموریت پولس (۱:۱۱ الی ۲:۱۰).

که به ایشان عطا کرده تا ایمان آورند، محبت داشته و امیدوار باشند.

(د) آزادی حقیقی ثمره روح القدس است که آدمی را از جسم رهایی می بخشد (۱۳:۵) الی (۱۰:۶).

۱۳:۵-۵، در این بندها اختلاف اساسی بین جسم و روح تشریح می شود.

۲۶:۵ الی ۱۰:۶، روح القدس آدمی را در محکومیت آزاد می کند تا به قانون مسیح وفادار باشد.

ه- نتیجه (۱۱:۶-۱۸)

پولس مجدداً غلاطیان را در برابر صلیب مسیح قرار می دهد؛ این صلیب به دنیای کهن و شرّی که در مقدمه یاد شده است (۴:۱) پایان داده است. نجاتی را که مسیح مصلوب انجام داده گشایش و آغاز آفرینشی جدید است، آفرینشی که ایمان، امکان ورود به آن را مقدور می سازد، آفرینشی که در آن، آدمی از قوانین آزاد شده است زیرا برطبق روح القدس زندگی می کند.

ساختمان و ترکیب نامه بدین صورت است، وحدت نامه در این است که پولس هدف معینی را تعقیب می کند درحالی که موضوع های دیگری را که برشمرده ایم تشریح می نماید: بدین معنی که نشان می دهد خدا بوسیله صلیب مسیح مفهوم و مسیر تاریخ را تعیین کرده، طرح و مشیت خود را در نجات رایگان و جهانی تحقق می بخشد.

پولس برای اعلام راز مسیح، که به نظر یهودیان واقعه ای «ننگ آور» بوده، عبارت های خشن و جسورانه ای بکار می برد که می توان آنها را تجاوزی در گفتار بشمار آورد که به جدل و مشاجره منجر می شود و در

ابلهانه ایشان موجب خواهد شد مجدداً به «جسم» برگردند.

(ب) بحث درباره ایمان و نقش قانون یهود در تاریخ نجات (۳:۶ الی ۴:۷).

۳:۶-۱۴، برطبق مشیت و طرح خدا، وعده ای که به ابراهیم ایماندار داده شده است مربوط به مسیح است و بوسیله او به تمام ایمانداران، بدون استثناء مربوط می شود. نجاتی که وعده داده شده است بوسیله اعطای روح القدس تحقق می یابد.

۳:۱۵-۲۹، قوانین یهود به عنوان شرط اعطای این موهبت داده نشده است؛ بلکه به گناهکاران تحمیل گردیده تا اسارت و بندگی ایشان را به گناه ظاهر نماید و نشان دهد که نجات در ایمان به مسیح است؛ بوسیله عیسی مسیح و در او، آزاد و متحد خواهند شد زیرا فرزندان خدا خواهند بود.

۴:۱-۷، انجام و تمامیت تاریخ نجات، در عیسی مسیح است که آدمیان را بوسیله اعطای روح القدس از اسارت و بندگی دنیا، به آزادی فرزندان خدا تغییر می دهد.

(ج) تشویق و موعظه به اینکه به بردگی باز نگردند (۴:۸ الی ۵:۱۲).

۴:۸-۲۰، پولس به خاطر کودکان خود آشفته خاطر است؛ انجیل، ایشان را آزاد کرده بود و کسانی می خواهند آنان را به بردگی بکشند.

۴:۲۱-۳۱، برای آزاد بودن بایستی زاده ابراهیم بود، نه برحسب جسم بلکه برطبق روح ۱:۵-۱۲، پولس زندگی جدید را در عیسی مسیح چنین توصیف می کند: در اینکه غلاطیان آزاد بمانند، خود را به عطیه رایگانی که مسیح داده است بگشایند و به روح القدس

مسیحیانی وجود ندارند که طرفدار اجرای قوانین یهود باشند و مسیحیان باکی ندارند در زندگی با مشرکان سهیم شده، با آنان بر سر یک سفره بنشینند. ولی آیا مؤسسات مسیحی اکثراً مسیحیان را در داخل سرحداتی محصور نمی‌کنند که در داخل آن به نجات خود مطمئن بوده، قانون مسیح را با سربلندی اجرا نمایند و فقط وضعیتی به قاعده نسبت به خدا داشته باشند؟ کلیسا که در روز پنجاهه بوسیله روح القدس آغاز شده است نمی‌تواند بوسیله اعمال خود و بوسیله ترکیب و نظام بشری، یعنی «جسمی» به کمال خود دست یابد؛ زیرا آدمیان را به بردگی خواهد کشید بجای آنکه به فرزندان خدا ایمان و آزادی تعلیم دهد.

بنابراین کلیسا باید از خود بپرسد آیا هدف تأسیسات کلیسا تشکیل جمعیتی است که وحدت آن بر مبنای انجیل یکتا است، جمعیتی که روح القدس آن را بروی همگان می‌گشاید و به خدمت همگان می‌گمارد، جمعیتی که از برادران جهانی تشکیل شده باشد. این سؤال همواره جنبه کنونی دارد، زیرا دعوت به اصلاح و بهبود که همواره تجدید می‌گردد به نیروی انجیلی است که مدام حقیقت را در آن باز می‌یابیم.

تعبیر و تفسیر آنها باید لحن ملایم‌تری بکار برده شود. در صورتی که برعکس این عبارات را به همین شکل و همین شدت بیان الهام‌هایی می‌دانیم که رسول از روح القدس دریافت تا راز مسیح را شناخته، آن را اعلام کند.

شیوه نگارش این نامه و عقاید و نظریاتی که در آن ذکر شده عیناً نظریات و شیوه نگارش پولس است به طوری که ندرتاً در اصالت انتساب نامه به پولس تردید کرده‌اند و امروزه این امر غیرقابل انکار است. شخصیت پولس در سرتاسر این نامه به چشم می‌خورد: علاقه و محبتی که به کودکان خود ابراز می‌نماید، از خودگذشتگی کاملی که در انجام مأموریت خود دارد، نیرویی که مقاومت عوامل دنیایی را در مقابل حقیقت انجیل در هم می‌شکند.

نامه‌ای که همواره جنبه کنونی دارد

نامه به غلاطیان به مسیحیان همه دورانها اخطار و خطاب می‌کند. همچنین به کلیسا خطاب کرده می‌پرسد آیا فرد مسیحی واقعاً ایمان‌داری است که ایمانش او را از هر ترسی آزاد ساخته است؟ آیا کلیسا در وضعیت تاریخی غلاطیان قرار دارد؟ البته امروز دیگر

|

—

— |

نامه به غلاطیان

عنوان نامه.

منابع و محتوای انجیل پولس

۱ از پولس رسول^a، نه [رسول] از طرف انسان ها، و نه از طرف یک انسان، بلکه از طرف عیسی مسیح و خدای پدر، که او را از میان مردگان برخیزانیده است،^۲ و [از سوی] همه برادرانی^b که با من در کلیساهای غلاطیه اند؛^۳ فیض بر شما [باد] و صلح از سوی خدا، پدر ما و از خداوند عیسی مسیح.^۴ که خود را به خاطر گناهان ما تسلیم کرده است تا ما را از این دنیای شرّ کنونی^c بیرون بکشد، برطبق اراده^d خدا، پدر ما^d، که بر او شکوه به روزگاران و روزگاران باد. آمین!

روم ۱:۱
غلا ۱:۱-۱۲
اع ۲۴:۲۰

وضعیت: غلاطیان را از انجیل

یکتا منحرف می کنند

۶ شگفتی دارم که به این زودی از آن کسی که شما را به فیض مسیح خوانده است^e به انجیل دیگری^f روی بیاورید.^۷ که چیز دیگری نیست به جز اینکه بعضی ها شما را پریشان می کنند و می خواهند انجیل مسیح^{اع} ۲۴:۱۵ را تغییر دهند.^۸ اما حتی اگر ما یا فرشته ای از آسمان، انجیلی برخلاف آن که به شما نوید داده ایم اعلام کند. لعنت^g بر او باد! همان طور که قبلاً گفته ایم و اکنون باز هم می گویم: اگر کسی به شما انجیلی خلاف آن دریافت کرده اید اعلام کند، لعنت بر او باد!^{۱۰} زیرا^h اکنون آیا در پی قانع کردن ۱-تسا:۴

a- پولس، ضمن اینکه خود را به عنوان رسول می خواند در توضیح مآخذ رسالت خود می گوید: به مانند دوازده نفری که قبل از او فرستاده شده بودند (غلا ۱:۱۷)، او را مسیح رستخاسته بلافاصله اعزام کرده است.

b- پولس که مقام و عنوان رسالت خود را ذکر کرده اکنون اتحاد و همبستگی خود را برای دفاع از انجیل با ایماندارانی که پیرامون او هستند بیان می کند و این تنها موردی است که در عنوان نامه این نکته را گفته است. ضمناً تفسیری از انجیل مختص به خود پیشنهاد نمی کند.

c- ترجمه تحت اللفظی: در دنیای حاضر، شرّ. منظور دنیای قدیمی است که همواره حاضر و تابع شیطان یعنی شریر است (ر. ک. مت ۱۳:۶؛ ۱۳:۱۳؛ ۳۸:۱۳) ولی اکنون در مسیح مقهور گردیده است.

d- بندهای ۳ و ۴ انجیل را خلاصه می کنند و مسیح مصلوب در مرکز آن قرار دارد. مسیح با واقعه یکتای رستخیز خود یک گسیختگی و یک گذر انجام داده است: بدین معنی که ما را از دنیای کهن و همه عناصر آن بیرون کشیده (غلا ۳:۳، ۹-۱۰): و به دنیای آفرینش جدید وارد کرده است (غلا ۶:۱۵).

e- همچنین می توان ترجمه کرد: از آن کسی که شما را بوسیله فیض خوانده است، مسیح (ر. ک. روم ۱:۶).

f- در نامه های دیگر پولس، پس از عنوان نامه و سلام، معمولاً سخنانی در سپاسگزاری از خدا است ولی در اینجا به جای سپاسگزاری، عتاب و خطایی شدید و آمیخته به استهزاء آمده است. انجیل یکتا و منحصر به فرد، اعلام زندگی جدیدی است که بوسیله مسیح داده شده است. اگر در پیامی تازگی و رایگان بودن نجات ملحوظ نباشد، آن پیام انجیل نیست چنانکه پولس بلافاصله در بند ۷ یادآوری می نماید.

g- لعنت. به معنی کفّری است که کسی را از قوم خدا طرد می کند و عجیب آنکه پولس این کفّری را در مورد بازگشت به دستورات و مقررات قوانین یهود می آورد. به نظر پولس این بازگشت موجب تباهی انجیل و محروم شدن از فیض است.

h- کلمه زیرا استقلال فکری پولس را نشان می دهد. اگر پولس لعنت و نفرین نثار می کند برای آنست که باکی ندارد ناخوشایند آدمیان باشد. بنابراین به خاطر خوشایند مشرکان نیست که ایشان را از اجرای مقررات شرعی یهود معذور ساخته و آزاد می کند، بلکه فقط برای آنست که به انجیل وفادار بماند.

انسان ها یا خدا هستم؟ یا در جستجوی خوشایند انسان ها؟ اگر تا به حال، خوشایند انسان ها را می خواستم، خدمتگزار مسیح نخواهم بود.

ظاهر شدن پسر خدا و رسالت پولس

^{۱۱} چون که، ای برادران، به شما اعلام می کنم، انجیلی که بوسیله من نوید داده شده برطبق بشری نیست.^{۱۲} زیرا که من آن را نه از یک انسان دریافت کرده، نه آموزش یافته ام، بلکه بوسیله یک مکاشفه عیسی مسیح است.

^{۱۳} چون که رفتار مرا در گذشته در یهودیگری شنیده اید: که بر کلیسای خدا به شدت جفا کرده و در صدد نابودی آن بودم،^{۱۴} و در یهودیگری خیلی بیشتر از همسالان تبار خود پیشرفت داشتم و در سنت هایی که از پدران من است متعصب تر بودم.^{۱۵} با این همه وقتی آن که مرا از رحم مادرم به کنار گذاشته است صلاح دید، به

فیض خود مرا فراخواند،^{۱۶} که پسرش را بر من مکشوف سازد تا او را در بین امت ها نوید دهم، بلافاصله با گوشت و خون^k مشورت نکردم.^{۱۷} و بدون آنکه به اورشلیم، به سوی آنان که پیش از من رسولان بودند، فراز آیم، اما به عربستان^۱ رفتم و دوباره به دمشق برگشتم.^{۱۸} سپس، بعد از سه سال به اورشلیم فراز آمدم تا با کیفا^m آشنا شوم و پانزده روز به نزد او ماندم؛^{۱۹} اما از سایر رسولان، کسی را بجز یعقوبⁿ، برادر خداوند ندیدم.^{۲۰} اما آنچه به شما می نویسم، اینک در برابر خدا [می گویم]، دروغ نیست.^{۲۱} سپس به مناطق سوریه و کلیکیه رفتم.^{۲۲} و برای کلیساهای یهودیه که در مسیح هستند، چهره ای ناشناس بودم.^{۲۳} و فقط می شنیدند: تعقیب کننده گذشته، اکنون ایمانی^o را اعلام می کند که در گذشته از بین می برد.^{۲۴} و به سبب من خدا را تجلیل می کردند.

i- ترجمه تحت اللفظی: برطبق انسان. منشأ انجیل بشری نیست و بدین سبب با تمایلات بشری تطبیق ندارد بلکه زندگی و وجود او را بسوی سمت جدیدی هدایت می نماید.

j- مکاشفه و الهام مستقیمی که پولس دریافت کرده است از عیسی مسیح است؛ مسیح مصلوب پس از رستاخیز بر او ظاهر شده است. پولس الهام دریافتی خود را در بند ۱۵ ذکر کرده و با اشاره به الهام ارمیا (ار ۱:۵) و الهام خدمتگزار در اش ۱:۴۹ یادآوری می کند که مأموریت رسالت او برای اعلام به مشرکان است. (غلا ۱:۱۵-۱۶).

k- ترجمه دیگر: بدون اینکه به مشورت انسانی متوسل شوم. با گوشت و خون مشورت نکردم. این طرز بیان کاملاً مختص زبانهای سامی است که اصطلاح گوشت و خون را در مورد انسان از نظر نیروهای جسمی او بکار می برند بنابراین جمله را می توان چنین تفسیر نمود که پولس با هیچ فرد انسانی، بدون توجه به عقاید و حالات روحی و معنوی او مشورت نکرده است.

l- در مورد دلایل عزیمت پولس به عربستان از روایت اعمال رسولان (۹:۱۵-۳۰) استنباط می شود که خواسته است مأموریت رسالت خود را در بین مشرکان آغاز نماید.

m- کیفا نام دیگر بطرس است.

n- ترجمه دیگر: هیچ رسول دیگری به جز یعقوب ندیدم. می دانیم که یعقوب یکی از «ارکان» جمعیت مسیحیان اورشلیم بوده ر. ک غلا ۲:۹؛ اع ۱۷:۱۲؛ ۱۳:۱۵؛ ۱۸:۲۱. دلیل و نشانه ای وجود ندارد که وی یکی از دوازده نفر رسولان عیسی باشد ولی عنوان رسول فقط مختص به دوازده نفر نبوده است. ر. ک ۱-قر ۱۵:۷.

o- در اینجا کلمه ایمان نه تنها عقیده ای است که باور داشته باشند بلکه به مفهوم یک زندگی است که ایمان مرکز و عامل اصلی آن باشد. ر. ک ۲۳:۳ e.

توافق در اورشلیم: وحدت کلیسا و آزادی مسیحی

۱ سپس، بعد از چهارده سال^P مجدداً با بارنابا به اورشلیم فراز آمدم؛ تیطس را هم با خود آورده بودم. ۲ ولی من در پی مکاشفه ای فراز آمدم^Q، و انجیلی را که به امت ها نوید می دهد به ایشان و خصوصاً به سرشناسان ارائه کردم، مبادا به سختی بیهوده بدوم و دویده باشم. ۳ اما حتی تیطس^R که با من بود و یونانی است مجبور نشد خود را ختنه کند. ۴ لیکن به سبب برادران دروغین که پنهانی نفوذ کرده بودند^S تا آزادی ما را که در مسیح عیسی داریم خبَرچینی کرده، ما را به بردگی بکشند. ۵ که حتی یک ساعت هم بوسیله

ع ۱:۱۵:۲
غلا ۳:۱۱:۳۰:۴

قرن ۱:۱۵:۱۱
غلا ۳:۱۱:۱۶:۲

ع ۱:۱۵:۲۴
غلا ۷:۱:۵
فی ۸:۳:۹

اطاعت تمکین نکردیم^T تا حقیقت انجیل برای شما بماند. ۶ اما از کسانی که معتبرند که چیزی باشند^U - برای من تفاوتی نمی کند قبلاً چه بودند، زیرا خدا نه صورت انسان را می پذیرد - سرشناسان^V چیزی به من نرساندند. ۷ بلکه برعکس، دیدند که اعلام انجیل به نامختونان به من سپرده شده است همچنانکه [مورد] مختونان به پطرس^W، زیرا آن که پطرس را برای رسالت به مختونان تعیین کرده است، مرا هم برای امت ها [تعیین نموده] ۸ و یعقوب و کیفا و یوحنا که ستونهای [کلیسا] بشمار می آیند، فیضی اع ۱۲:۱۷ را که به من داده شده تصدیق کردند و دست راست خودشان را به [نشانه] همراهِ^W به من و بارنابا دادند تا ما برای

P- در این مورد این سؤال مطرح می شود که در آغاز چهارده سال چه واقعه ای بوده است؟ آیا گرویدن پولس یا نخستین سفر او به اورشلیم است؟ به هر صورت مسافرتی که در اینجا مطرح شده همان است که در فصل ۱۵ اعمال رسولان روایت شده است.

Q- پولس که بوسیله روح القدس هدایت می شد ضرورت این مسافرت را درک کرده، می دانست که اگر خود او با کلیسای اورشلیم در ارتباط و همراهِ نباشد موعظه او بی نتیجه خواهد بود. وانگهی نباید فراموش کرد که کلیسای انطاکیه خواستار این مسافرت بوده است. ر. ک. اع ۱۵:۲.

R- تیطس. شریک و همکار پولس است. ۲-قر ۸:۲۳. حضور او در اورشلیم گواه زنده ای است بر اینکه تصمیم گرفتند آزادی مسیحیت حفظ شود؛ زیرا وی مجبور نشد مختون گردد.

S- در متن یونانی اولین جمله این بند بدون فعل ذکر شده و لذا گاهی در ترجمه اضافه می کنند: ممکن است به سبب برادران دروغی باشد که نفوذ کرده بودند. به هر صورت موضوع این بند صریحاً مربوط به بند قبلی است و مفهوم آن چنین است: اگر تیطس را ختنه می کردند، این عمل بر اثر نفوذ کسانی انجام می شد که مخالف آزادی در مسیحیت بودند و از آنان در بند ۱:۷ یاد شده است. به عقیده ایشان مشرکان نمی توانستند به نجات دست یابند مگر اینکه از دستورات قوانین یهود تبعیت کنند و ایمان مسیح برای دسترسی به نجات کافی نیست.

T- ترجمه دیگر: حتی به خاطر مصالحه ای موقتی، به این اشخاص تمکین نکردیم تا حقیقت انجیل... معنی و مفهوم این بند کاملاً روشن است: پولس حاضر نشده است گذشت و مصالحه ای را بپذیرید که حقیقت انجیل را به خطر می اندازد. در بعضی از نسخه های خطی نفی فعل حذف شده و به جای تمکین نکردیم، تمکین کردیم آمده است و در نتیجه بعضی از پدران لاتینی کلیسا مفهوم این بند را برعکس گرفته اند. لازم به یادآوری است که در این صورت بند ۴ به آسانی به بند ۵ متصل می شود و محتمل است که بدین سبب یکی از رونویس کنندگان، نفی فعل را حذف کرده باشد.

U- در اینجا پولس جمله های معترضه ای می آورد که بین دو خط (-) گذاشته شده و سپس درباره موافقت سرشناسان به سخنان خود ادامه می دهد.

V- در مقابل سرشناسان و شخصیت های مهم (ر. ک. ۲:۶، ۹)، یعنی دوازده تن رسولان و کسانی که در کلیسا مقام و اقتداری داشتند پولس وضعیتی اختیار می کند که انعکاس دو نکته ای است که در نظر دارد: از یک طرف به خاطر وحدت کلیسا می خواهد از موافقت ایشان مطمئن گردد، از طرف دیگر به خاطر آزادی مسیحیت می گوید: نمی خواهد موافقت آنان را فقط بدلیل جنبه های بشری و اقتدار و موقعیتی که برای خود ایجاد کرده اند بپذیرد.

W- ترجمه تحت اللفظی: یک دست همراهِ به ما دادند.

امت ها و ایشان برای مختونان^x باشند.
^{۱۰} فقط بینوایان را به یاد داشته باشیم که
 البته غیور به انجام دادن این کار بوده ام.

اع ۲۹: ۳۰-۳۱
 ۱-قرن ۱: ۱۶

به طوری که بارنا به هم به ریاکاری ایشان
 کشیده شد. ^{۱۴} اما وقتی که دیدم با ثبات
 به سوی حقیقت انجیل^z قدم بر نمی دارند، در
 برابر همه به کیفا گفتم: «اگر تو که یهودی
 هستی، همچون مشرک و نه همچون یهودی
 زندگی می کنی، چگونه امت ها را به یهودی
 شدن مجبور می نمایی؟^{۱۵} ما از طبیعت
 یهودی هستیم و نه از امت های گناهکار^a؛

۵: ۲
 ۷: ۵
 ۲۸: ۳
 ۹-۷: ۱۵

اختلاف در انطاکیه: حقیقت انجیل و فیض ایمان

^{۱۱} اما وقتی که کیفا به انطاکیه آمد^l، در
 برابر او مقاومت کردم، زیرا درخور سرزنش
 بود. ^{۱۲} چون، پیش از آنکه کسانی از نزد
 یعقوب بیایند، او با امت ها غذا می خورد و
 وقتی که آمدند خود را پنهان کرده و به کناری
 رفت [زیرا] از مختونان می ترسید. ^{۱۳} و
 یهودیان دیگر هم با وی ریاکاری کردند،

^{۱۶} چون می دانیم که انسان به وسیله اعمال
 قانون [تورات] آمرزیده نمی شود مگر اینکه
 بوسیله ایمان مسیح عیسی^b [آفرینش یابد]
 نیز ما در مسیح عیسی ایمان آورده ایم تا
 بوسیله ایمان مسیح و نه بوسیله اعمال قانون

۱۱: ۳
 ۲۸: ۲۰
 ۳: ۳
 ۳: ۹
 افس ۲: ۸
 اع ۱۰: ۱۵-۱۱

x- در موافقتی که در اورشلیم بدست آمد، دو حوزه رسالت تعیین و مشخص گردید و این موضوع پاسخ به برگزیده شدن اسرائیل و نشانه این گزینش یعنی ختنه شدن بود (اع ۸: ۷) که منسوخ می گردید، زیرا در انجیل اعلام شده بود: در مسیح مصلوب، یونانیان به مانند یهودیان می توانند فرزندان خدا شوند. عمل پولس و مقامات کلیسای اورشلیم، موافقتی را که از وضعیت موقتی حاصل شده بود تثبیت می کرد ولی این عمل تصمیم به همراستی و همبستگی عمیق تری را بیان می نمود و خدمت به بینوایان نشانه این همراستی بود (ر. ک ۱-قر ۱۶: ۱).

y- اعلام سخن خدا به یونانیان در انطاکیه آغاز گردید و اولین بار بود که ایمانداران را بنام «مسیحیان» می خواندند. ر. ک اع ۱۱: ۱۹-۲۶.

z- پولس قبلاً در مورد حقیقت انجیل سخن گفته است (۵: ۲). به نظر او این اصطلاح اساس و پایه اتحاد ایمانداران و منبع آزادی ایشان است. این حقیقت عبارت از الهام انجیل است که عیسی را نجات دهنده جهانی اعلام می کند. دیگر یهودی و یونانی وجود ندارد (۲۸: ۳): بلکه فقط یک قوم خدا است و اشتراک همه افراد این قوم در زندگی و شرکت در غذا خوردن، نشانه وحدت خواهد بود. چنین به نظر می رسد که پطرس الهامی را که در این مورد در قیصریه دریافت کرده بود از یاد برده است (اع ۱۰: ۲۸). شاید نمی خواهد مسیحیانی را که قبلاً یهودی بوده اند آزرده کند، کسانی که کلیسا را هنوز در داخل محدوده اسرائیل می دانستند. ولی به هر صورت نمی توانستند واقعه صلیب را که در نظر یهودیان رسوائی بوده نادیده بگیرند، زیرا صلیب مبدأ این وضعیت است (غلا ۵: ۱۱).

a- ر. ک ۱۷: ۲ d.

b- ایمان عیسی مسیح. ایمان مسیح. در اینجا و همچنین در ۲: ۲۰: ۲۲: ۳؛ روم ۳: ۲۲، ۲۶؛ فی ۳: ۹، کلمات ایمان و مسیح به صورت مضاف و مضاف الیه آورده شده است و اگر آن را بنا بر معمول ایمان در مسیح ترجمه نماییم فقط یکی از مفاهیم مضاف و مضاف الیه بیان می شود که البته مفهومی واقعی و غیرقابل انکار است یعنی ایمانی است که موضوع آن عیسی مسیح است. ولی در این صورت دو مفهوم دیگر مضاف و مضاف الیه نادیده گرفته می شود، در صورتی که با ترکیب عبارات و موضوع متن مابینتی ندارد: یکی به مفهوم ایمانی که منبع و منشأ آن عیسی مسیح باشد و دیگری ایمانی که عیسی مسیح عامل آن باشد زیرا آن را به وجود می آورد. از سوی دیگر، مسیح ایمان کاملی در پدر خود دارد، خود را به او سپرده و با مقام فرزندی از او اطاعت می نماید. بوسیله همین ایمان است که عیسی ما را شایسته آموزش می کند و عادل بشمار می آید و این ایمان موجب انجام مأموریت نجات او می شود. این اظهارات با مفاد روم ۵: ۱۹ تطبیق می کند که در آنجا گفته شده است: ما بوسیله اطاعت مسیح، عادل شناخته می شویم. به هر صورت عبارت: ایمان عیسی مسیح، به صورت مضاف و مضاف الیه ترجمه تحت اللفظی متن یونانی است و با این ترجمه می توان هریک از سه مفهومی را که تشریح شده است درک نمود بدون اینکه هیچ یک از آنها نادیده گرفته شود.

می‌کنم در تن، در ایمان زندگی می‌کنم، ۲-قرن:۵:۱۴-۱۵-
 ییمان به پسر خدا^g که به من محبت داشته و ۱:۱۳:
 خود را به خاطر من تسلیم نموده است. غلا:۱۴:
 ۲^۱ فیض خدا را رد نمی‌کنم؛ زیرا اگر عدالت
 بوسیله قانون [تورات] می‌آید، پس مسیح ۴:۵
 به خاطر هیچ مرده است.»

سرچشمه موهبت روح القدس

۳ ای غلاطیان بی‌خرد! چه کسی

شما را افسون کرده است، [شما] ۱-قرن:۲:
 غلا:۱۴:۶

که زیر چشمان [خود] منظره عیسی مسیح
 مصلوب را داشته‌اید^h؟! فقط می‌خواهم

آمرزیده شوم؛ زیرا بوسیله این اعمال قانون
 هیچ بشری آمرزیده نخواهد شد.^c ۱۷ با
 این همه اگر در جستجوی آمرزش یافتن در
 مسیح، خود را نیز گناهکار بیابیم^d، پس
 مسیح در خدمت گناه است. هرگز ممکن
 است! ۱۸ زیرا اگر آنچه را که ویران کرده‌ام،
 دوباره آن را بنا کنم، ثابت می‌کنم خود
 متخلف هستم. ۱۹ چون که من بوسیله قانون،
 به قانون مرده‌ام، تا برای خدا زندگی کنم.^e ۱۴:
 ۱۴:۶ با مسیح مصلوب شده‌ام: ۲۰ زندگی می‌کنم،
 اما دیگر من زندگی نمی‌کنم بلکه مسیح در
 من [زندگی می‌کند]^f. و آنچه اکنون زندگی

۱-قرن:۹:
 مت:۱۱:۱۹

روم:۷:۴-۶:
 ۱۱-۱۰:
 ۸:۱۴

۱۴:۶

روم:۸:
 ۱۰:۱:
 ۳:۱۰:۲

c- مز ۱۴۳:۲. ترجمه تحت‌اللفظی: هیچ جسمی آمرزیده نخواهد شد. ترجمه دیگر: هیچکس آمرزیده نخواهد شد. در مورد
 موضوع: آمرزش و عادل شناخته شدن ر. ک روم ۲۴:۳ w.

d- به نظر فرد یهودی هر فردی که مشرک است گناهکار است و لذا ناپاک می‌باشد و اگر کسی با او بر سر یک سفره نشسته و
 غذا بخورد، ناپاک خواهد شد ر. ک مر ۱۶:۲؛ ولی به نظر فردی یهودی که به مسیح ایمان آورده است و می‌داند که ایمان به
 مسیح کافی است تا مشرکان عادل شناخته شوند، غذا خوردن با مسیحیانی که قبلاً مشرک بودند موجب ناپاکی نیست بلکه
 برعکس این عمل نشانه آن است که در جستجوی عدالت هستند، عدالتی که فقط مسیح منبع و منشأ آن است. خودداری از این
 همراهی، برگشتن از ایمان به مسیح است و موجب می‌شود نیروی قانون تورات برقرار گردد، نیرویی که مسیح آن را از بین برده
 بود (غلا ۲:۲۱).

e- پولس به اندازه‌ای افکار و نظریات خود را خلاصه می‌کند که مبهم و تاریک شده، درک آنها دشوار می‌گردد. در اینجا
 می‌خواهد بگوید که مرگ و رستاخیز مسیح در وجود او تحقق یافته است. باری دلیل مرگ مسیح، قانون (تورات) بوده است
 زیرا بنام آن قانون او را محکوم کردند؛ ولی در نتیجه این عمل آدمیان از سلطه قواعد قانون و از ملعنتی که بر ایشان می‌آورد
 آزاد گردیدند. بدین سبب پولس که در اتحاد و همبستگی با مسیح مصلوب است می‌گوید که بوسیله قانون و به قانون مرده
 است. هدف این اتحاد و همبستگی با مسیح مصلوب، همراهی با رستاخیز او است و به فیض این همراهی. پولس برای خدا و
 خدمت به خدا زندگی می‌نماید.

f- پولس در این بند مهم و اساسی. در عین حال که تجربه شخصی خود را یادآوری می‌کند، وجود و زندگی فرد مسیحی را که در
 همراهی با پسر خدا است تعریف و توصیف می‌نماید. منظور از این وجود، زندگی جسمانی شخص و مزایایی که بهره‌مند
 می‌شود نیست (ر. ک فی ۳:۴-۱۱) زیرا وی مرده است و پولس در نتیجه‌گیری نامه خود ذکر خواهد کرد (ر. ک غلا ۶:۱۴).
 با این همه در شرایط فناپذیر انسان گناهکار زندگی محسوب می‌شود، زندگی که در جسم است. در صورتی که هم اکنون زندگی
 مسیح شکوهمند در وجود فرد ایماندار است، زیرا ایمان آدمی را به محبت رایگان و نجات بخش پسر خدا می‌گشاید.

g- ترجمه تحت‌اللفظی: ایمان پسر خدا. ر. ک ۱۶:۲ b.

h- در اینجا پولس صلیب مسیح را ذکر کرده، از رفتار کسانی یاد می‌کند که ادعا می‌کنند به وسیله انجام دستورات تورات براءت
 حاصل خواهند کرد و لذا صلیب مسیح را بی‌فایده می‌دانند ضمناً مدعی هستند کسانی که مقررات تورات را رعایت نکنند از
 نجات محروم خواهند بود. پولس نشان خواهد داد که چنین رویه‌ای غیرقابل توجیه است: اولاً از نظر غلاطیان که تجربه
 خودشان باید این نکته را روشن کرده باشد (۱:۳-۵): ثانیاً از نظر تورات نیز این رویه غیرقابل توجیه است زیرا به کسانی که
 به دین یهودی می‌گرویدند باید تفهیم می‌کرد که نجات فقط وابسته به ایمان در مسیح است و به کلیه ایمانداران عطا شده است
 (۷:۴-۶:۳) زیرا مسیح مصلوب با تحقق بخشیدن به وعده تقدیس و تبرکی که به ابراهیم داده شده (۸:۳، ۱۴، ۱۸)،
 یهودیان و مشرکان را متحد می‌کند (۲۶:۳-۲۹)، به ملعنتی که قانون تورات برای گناهکاران می‌آورد پایان می‌دهد (۱۰:۳)،
 ۱۳، ۲۲:۵:۴) و روح القدس را می‌دهد که آدمی را از یوغ قدرتهای این دنیا آزاد کرده، او را پسر خدا می‌کند (۳:۴، ۹).

این را از شما اطلاع یابم: آیا روح [القدس]ⁱ را به وسیله اعمال تورات دریافت کرده اید یا به وسیله شنیدن ایمان^j?^۳ پس این قدر بی خرد هستید؟ با آغاز کردن به وسیله روح [القدس]، اکنون به وسیله جسم به پایان می‌رسانید^k?^۴ این قدر بیهوده رنج کشیده اید!^۱ اگر حقیقتاً نیز بیهوده بوده است^m.^۵ زیرا آنکه روح [القدس] را به شما عطا می‌کند و در بین شما معجزه‌هایی انجام می‌دهد، آیا به وسیله اعمال تورات یا به وسیله شنیدن ایمان است؟

و عده به ابراهیم ایماندار و برائت مشرکان بدون قانون تورات

روم ۳:۴^۶ همین گونه که ابراهیمⁿ به خدا ایمان آورد و برای او عدالت به شمار آمد^o.

^۷ پس بدانید آنان که با ایمان هستند، آنان پسران ابراهیم می‌باشند.^۸ و نوشته [مقدس] پیش بینی کرده که خدا به وسیله ایمان امت‌ها را عادل خواهد شمرد، پیشاپیش این مژده را به ابراهیم اعلام کرده است که: تمام امت‌ها در تو مبارک^{اع ۲۵:۳} خواهند شد.^p پس اهل ایمان با ابراهیم^{روم ۴:۱۶:۴} ایماندار متبارک هستند.^{عبر ۱۶:۳} زیرا تمام آنان که [اهل] اعمال تورات هستند مورد لعنت اند زیرا نوشته شده است: لعنت بر کسی که در تمام آنچه در کتاب تورات نوشته شده ثابت نمی‌ماند تا بدان عمل کند.^۹ و اینکه بوسیله تورات هیچ کس نزد خدا عادل نخواهد شد [امری] آشکار^{روم ۲:۱۶:۲} است زیرا عادل بوسیله ایمان زندگانی خواهد کرد.^{۱۰} باری تورات بر مبنای ایمان

i- در مورد معنی کلمه روح القدس ر. ک روم ۱:۹:۵.

j- ترجمه تحت اللفظی: به دلیل گوش دادن ایمان. این اصطلاح را می‌توان با آنچه در روم ۶:۱۰ آمده و از اش ۱:۵۳ نقل شده است مقایسه نمود. این اصطلاح یادآور واقعه نجات یعنی محتوای پیامی است که باید پذیرفت و باور کرد و به معنی رفتاری بر مبنای ایمان است که آدمی نجاتی را که عمل خدا به وسیله مسیح است پذیرا گردد. در بندهای ۱-۵ پولس به غلاطیان نشان می‌دهد که به سبب این رفتار ایمانی که در برابر واقعه نجات دارند و در برابر مسیح مصلوب که پولس در زیر چشمانشان ارائه کرده است (بند ۱) مواهب روح القدس را دریافت می‌کنند (بند ۲) و نیروی روح القدس همچنان در ایشان عمل می‌کند (بند ۵): بنابراین دیوانگی است (بندهای ۱ و ۳) اگر مفهوم این آزمون را در نیابند: آنچه آغاز نجات ایشان بوده کماکان منبع و منشأ تکامل ایشان خواهد بود. چگونه ممکن است ادعا کنند که به وسیله اعمال خود به این حد کمال توانند رسید؟ چنین هیئت و رفتار، یک انسان نفسانی است (بند ۳).

k- ترجمه دیگر: آیا اکنون جسم شما را به کمال می‌رساند؟ زیرا کلمه یونانی که در متن بالا به پایان رسانیدن ترجمه شده است ممکن است به مفهوم به کمال رساندن درک گردد. در مورد کلمه دیگری که جسم ترجمه شده ر. ک روم ۳:۱:۳.

l- منظور از رنج کشیدن که گاهی آزمون یا تجربه ترجمه می‌کنند عمل روح القدس در زندگی جمعیت مسیحیان است. ر. ک ۱- قرن ۱۲:۴-۱۱.

m- در داوری خدا، سقوط و از دست دادن فیض بدتر از آنست که آن را دریافت نکرده باشند. این جمله را گاهی ترجمه می‌کنند: با این همه اگر بیهوده است. به هر صورت نشان می‌دهد که پولس نسبت به مخاطبان خود همان اعتمادی را دارد که در ۱۰:۵ نیز بیان می‌کند.

n- پولس در اینجا از ابراهیم یاد می‌کند زیرا وی پدر قوم برگزیده است و در او مشیت خدا آشکار شده است که هدف آن نجات همگانی و جهانی است (۸:۳) و تنها شرط تحقق یافتن این هدف ایمان است (۹:۳). ر. ک روم ۴.

o- پید ۱۵:۶.

p- پید ۱۲:۳.

q- تث ۲۷:۲۶، ر. ک ۳:۵.

r- این نقل قول (حب ۴:۲) به مانند خلاصه‌ای از پیام نوید پولس است (روم ۱:۱۷) بدین معنی که ایمان آدمی را به سوی زندگی که در مسیح است می‌گشاید؛ در صورتی که قانون تورات او را زندانی کرده، در ملعنت می‌گذارد. ر. ک ۱۰:۳، ۱۲:۳، ۲۳:۳.e

به ابراهیم و نسل او وعده‌ها داده شده
 است.^x نمی‌گوید و به نسل‌ها، چنان‌که
 برای جمعی باشد، بلکه چنان‌که برای
 یکی، و به نسل تو که مسیح است.^y باری
 این را می‌گویم: وصیتی را که قبلاً به وسیله
 خدا معتبر شناخته شده، تورات که چهارصد
 و سی سال بعد^z صادر گردیده فسخ
 نمی‌کند تا وعده را باطل نماید.^{۱۸} زیرا
 اگر میراث به وسیله تورات است به وسیله
 وعده نیست؛ لیکن خدا به وسیله وعده آن
 را به ابراهیم عطا کرده است.^{۱۹} پس تورات
 برای چیست؟^{۲۰} به علت تخلف‌ها افزوده
 شده تا نسلی که به آن وعده مقرر شده بود
 بیاید. و آن به وسیله فرشتگان^a، بدست
 روم: ۱۲: ۷؛ ۱۳: ۱۷؛
 مت: ۱: ۱؛
 پید: ۳: ۲۹؛
 روم: ۴: ۱۴؛
 ۶: ۱۱؛
 روم: ۴: ۱۴-۱۵؛
 ۷: ۷؛
 اع: ۷: ۳۸، ۵۳؛
 عبر: ۲: ۲؛
 غلا: ۳: ۴

نیست^s اما کسی که آن را بکار می‌بندد
 بوسیله آنها زندگی خواهد کرد.^t مسیح
 ما را از ملعنت تورات بازخریده و به خاطر
 ما خودش لعنت شده است^u زیرا نوشته
 شده: ملعون باد کسی که به دار آویخته
 شود!^v برای اینکه برکت ابراهیم در
 مسیح عیسی به امت‌ها برسد و بوسیله
 ایمان وعده روح [القدس] را دریافت کنیم.
 اع: ۲: ۳۳؛
 روم: ۵: ۵؛
 افس: ۱: ۱۳

نسل ابراهیم: مسیح و ایمانداران

^{۱۵} ای برادران، به طرز یک انسان سخن
 می‌گویم: همان‌طور که [وقتی] وصیت^w
 یک انسان معتبر شناخته شود هیچ‌کس آن
 را رد نمی‌کند یا چیزی نمی‌افزاید.^{۱۶} باری

s- منظور این است که دو مرحله از تاریخ نجات می‌باشند و پولس ارتباط این دو مرحله را در بندهای ۱۹ و بعد از آن روشن خواهد کرد.

t- لا و ۱۸: ۵.

u- ترجمه دیگر: عیسی پرداخته است تا ما را از ملعنت تورات آزاد کند. در مورد موضوع بازخرید ر. ک روم ۳: ۲۴-۲۵.

v- در بند ۱۰ پولس موضوع ملعنت گناهکاران را به وسیله قانون تورات ذکر کرده است (تث ۲۷: ۲۶). اگر در اینجا از چوبه دار یاد می‌کند که بر روی آن ملعون در معرض دید همگان قرار داده شده است (تث ۲۱: ۲۳) بدان سبب است که مسیح این مرگ ملعنت‌آمیز را پذیرفته تا ما را از گناهی که موجب این لعنت است آزاد کند، عیسی به بهای جان خود آزادی ما را پرداخته است (۲: ۲۰-۲۱). این قیمت به کسی پرداخته نشده است بلکه نشانه محبت خدا نسبت به گناهکاران است. ر. ک روم ۵: ۸؛ افس ۲: ۴-۵.

w- در اینجا پولس با مهارت کلمه ای بکار می‌برد که هم به معنی «وصیت» و هم «پیمان» است. ر. ک عبر ۹: ۱۵. x- پولس مفهوم انتخاب ابراهیم را در طرح نجات جهانی به طرز نمایانی ارائه می‌نماید: ابراهیم انتخاب شده است تا از نسل او کسی زاده شود که در او همه آدمیان از هر نژادی یکی باشند (۲۸: ۳). اگر پولس تصریح می‌کند که نسل‌های متعددی نیست شاید بدین علت است که در کلیسا هرگونه تفاوت و تمایزی را بین مختونان و مشرکان منتفی سازد. ر. ک ۲۰: ۱۵؛ ۳: ۹، ۲۸-۲۹.

y- این رقم مربوط به کتاب مقدس به زبان یونانی است (خروج ۱۲: ۴۰-۴۱) و مدت اقامت قوم اسرائیل را در مصر و کنعان تعیین می‌کند؛ در صورتی که در متن عبری کتاب مقدس ۴۳۰ سال فقط مدت اقامت در مصر است.

z- استقرار قانون تورات فقط مرحله ای موقتی از تاریخ نجات بوده است که با آمدن مسیح این مرحله پایان پذیرفت. پولس می‌گوید قانون افزوده شده است و می‌توان ترجمه کرد: در کنار قرار گرفته است و بدین گونه تفاوت جزئی که در مفهوم فعلی یونانی وجود دارد بیان می‌شود زیرا پولس اظهار می‌کند که قانون تورات در حاشیه طرح نجات است و نقش آن مستقیماً آزادی بخش نیست بلکه به سبب تخلفات دخالت می‌کند. هرگاه این اصطلاح را با توجه به روم ۴: ۱۵؛ ۵: ۲۰؛ ۷: ۷-۱۳ تعبیر کنیم چنین معنی می‌دهد که قانون تورات گناهکار را مسئول تر کرده، انگیزه تخلف می‌شود. بنابراین باید به آدمی بندگی و عبودیت او را نشان داده، موجب شود که انسان در انتظار منجی خود باشد.

a- این نکته را که قانون تورات به وسیله فرشتگان اعلام شده است فقط پولس اظهار نکرده است. ر. ک اع ۷: ۳۸، ۵۳؛ عبر ۲: ۲. ولی یهودیان از این موضوع نتیجه می‌گرفتند که منشأ قانون تورات قدرت الهی است. در صورتی که پولس نتیجه می‌گیرد که تورات آدمی را برده فرشتگان می‌کند و موسی واسطه است. بنابراین مسیح با آزاد کردن آدمیان از قید تورات آنان را از این وابستگی آزاد خواهد کرد. ر. ک کول ۲: ۱۵. این نتیجه‌گیری که مختص به پولس است زمینه استدلال مطالبی است که در بند ۲۰ می‌آید.

۲۴ به طوری که تورات، معلم^f ما به مسیح ۲:۴؛
 روم ۱۰:۴؛
 شده است تا به وسیله ایمان به عدالت
 شناخته شویم. ۲۵ اما چون ایمان آمد دیگر
 زیر نظر معلمی نیستیم. ۲۶ زیرا همگی شما
 به وسیله ایمان در مسیح عیسی، پسران خدا ۵:۴؛
 یو ۱:۱۲؛
 هستید. ۲۷ زیرا همگی که در مسیح تعمید
 یافته اید، مسیح را در بر کرده اید^g. ۲۸ دیگر
 افس ۳:۲۴؛
 نه یهودی، نه یونانی هست، نه برده، نه
 ۱-قرن ۱۲:۱۳؛
 [مرد] آزاد هست، نه مرد، نه زن هست زیرا
 روم ۱۰:۱۲؛
 همه شما در مسیح عیسی یکی هستید. یو ۱:۱۷؛
 ۲۹ اما اگر شما از مسیح هستید، پس از نسل
 روم ۴:۱۶؛
 ابراهیم و برطبق وعده وارث هستید.
 غلا ۷:۷؛
 روم ۸:۱۷؛

واسطه ای اعلان شده است. ۲۰ باری [آن]
 واسطه یکی نیست در صورتی که خدا یکی
 است^b. ۲۱ پس تورات برضد وعده های
 خداست؟ هرگز! زیرا اگر قانونی داده شده
 است که قادر است زندگی بخشد در این
 صورت عدالت واقعاً از قانون می آید.
 ۲۲ ولی نوشته [مقدس] همه چیز را تحت
 روم ۸:۳؛
 نگاه بسته است^c تا به وسیله ایمان در عیسی
 اع ۱۳:۳۹-۳۸؛
 مسیح^d وعده به ایمانداران داده شده باشد.
 ۲۳ اما بیش از آنکه ایمان^e بیاید، ما
 روم ۹:۱۹-۹؛
 تحت نگهبانی قانون [تورات] زندانی
 ۳۲:۱۱
 بودیم برای اینکه ایمان باید آشکار گردد.

b- تفسیرهای متعددی که از این بند شده اکثراً متضمن نکاتی است که به دشواری می توان پذیرفت. ظاهراً نخستین عبارت این بند را نبایستی به عنوان بیان یک حقیقت کلی بگیریم که بگوید: «وجود یک واسطه ایجاب می کند که دو طرف دعوی وجود داشته باشد» بلکه این عبارت مربوط به واسطه بودن موسی در اعلان و انتشار قانون تورات است: یعنی موسی بنام فرشتگان و فرشتگان متعدد سخن می گفته است. باری خدا یکی است (تث ۴:۶). بنابراین موسی واسطه خدا نبوده است. البته قانون تورات خدایی است از این نظر که اقتدار فرشتگان از خدا ناشی می شود ولی قانون تورات آثاری دارد که بیان طرح خدای یکتا نیست، خدایی که می خواهد آدمیان را آزاد کرده، متحد سازد؛ قانون تورات قوم خدا را برده عناصر دنیا می کند (۳:۴) و بشریت را به دو قسمت تقسیم کرده، یهودیان را در برابر مشرکان قرار می دهد. بدین سبب پولس این حقیقت مهم و اساسی را یادآوری می نماید که خدا یکی است (چنان که در روم ۳:۳۰ نیز اظهار خواهد کرد)؛ در هر دو مورد این اظهارات برای آنست که ثابت کند خدای یکتای همه آدمیان می خواهد آنان را نجات دهد، نه به وسیله قانون تورات که آدمیان را اسیر کرده، بین ایشان تفرقه می اندازد، بلکه به وسیله پسر یکتای خود، عیسی که آزادی می بخشد و متحد می کند، به وسیله ایمان (۲۲:۳)، ۲۶، ۲۸، روم ۳:۲۹-۳۰؛ افس ۲:۸؛ ۱۱-۱۸). به همین دلیل در نامه ۱- تیمو ۵:۲ عیسی مسیح به عنوان واسطه منحصر به فرد بین خدا و آدمیان خوانده شده است.

c- همین اظهارات در روم ۳۲:۱۱ وجود دارد. پولس در روم ۹:۳-۱۹ آن را توضیح داده است و تشریح خواهد کرد.

d- ترجمه تحت اللفظی: ایمان عیسی مسیح. ر. ک ۱۶:۲ b.

e- در نوشته های پولس کلمه ایمان بنا بر موقعیت و محتوای کلام مفاهیم مختلفی دارد. در اینجا منظور ترتیبات ایمانی است که با آمدن مسیح آغاز شده است. این وضعیت که به اصول و ترتیبات قانون تورات خاتمه می دهد ایمان را آشکار می کند یعنی نه تنها نظریه و عقیده درباره مشیت خدا کاملاً آشکار شده و به عنوان موضوع اعتقاد پیشنهاد گردیده است بلکه حالت و رفتار گشایش به موهبت خدا و گشایش به روح پسرش ایجاد شده است. با این رفتار ما به وسیله مسیح و در فرزندخوانده های خدا می شویم (۳:۲۶؛ ۶:۴-۷).

f- کلمه یونانی که در متن معلم ترجمه شده است به معنی مراقب یا مبصر دانش آموزان است ولی در زمان پولس این اصطلاح برای کسی نبوده است که آموزگار یا معلم باشد بلکه این عنوان به برده ای اطلاق می شده است که از کودکان مراقبت کرده، آنان را به نزد آموزگار در دبستان هدایت می کرده است.

g- بندهای ۲۶ و ۲۷ نزدیک به مفهوم بند ۲۰:۲ هستند. در آنجا می توان به معنی واقعی تصویر دربر کردن پی برد. در این بند گفته نشده است که ارتباط بین مسیح و فرد تعمید یافته ارتباطی خارج از وجود آدمی است، بلکه نشان می دهد که تسلط و نفوذ مسیح به تمام و کامل است و فرد تعمید یافته را به صورت خود تغییر شکل می دهد. ر. ک کول ۳:۱۰، بند ۲۸ تصریح می کند که تمام تفاوت های بین آدمیان موجب تفرقه و جدایی آنان نخواهد بود؛ زیرا مسیح همه کسانی را که با زندگی او همبستگی یافته اند کاملاً متحد می کند. ر. ک کول ۳:۱۱.

از بردگی قانون تورات به آزادی فرزندان خدا

۴ باری می‌گویم تا مدتی که وارث صغیر است با اینکه مالک همه چیز است در هیچ مورد تفاوتی با یک برده ندارد: ^۲ ولی تا تاریخی که پدر معین کرده است ^h تحت [نظر] سرپرست‌ها و ناظران است. ^۳ همچنین ما نیز وقتی صغیر بودیم زیر عوامل دنیوی ^۱ بودیم. ^۴ ولی هنگامی که تمامیت زمان فرا رسید، خدا پسر خود را فرستاد که از زنی زاده شده، تحت قانون [تورات] زاده شده است، ^۵ تا کسانی که تحت قانون [تورات] بودند بازخرید شوند، برای اینکه ما

فرزندخواندگی ^k دریافت کنیم. ^۶ و چون شما پسران [خدا] هستید، خدا روح پسر خود را در دل‌های ما فرستاده است که فریاد می‌زند: «آبا، ای پدر!» ^۷ به طوری که تو دیگر برده نیستی بلکه پسری، و اگر پسر هستی، بوسیله ^m خدا وارث هم هستی.

دل‌پریشانی پولس: غلاطیان در خطر بازگشت به بردگی

^۸ اما در آن زمان که خدا را حقیقتاً نمی‌شناختید، آنانی را که بر طبق طبیعت خدا نبودند بندگی می‌کردید. ^۹ اکنون که خدا را می‌شناسید، و بلکه بوسیله خدا شناخته شده‌اید، ^{۱۰} چگونه باز به سوی این

پولس: ۱۵:۱؛
غلاطی: ۳:۲۹؛
روم: ۸:۱۷

۱-قرن: ۴-۵؛
۲-توا: ۱۳:۹؛
اش: ۳۷:۱۹؛
ار: ۱۱:۴؛
۱-قرن: ۸:۳؛
۲:۱۲

کول: ۲:۲۰؛
غلاطی: ۳:۲۳؛
مر: ۱۵:۱؛
افس: ۱:۱۰؛
روم: ۳:۱؛
یو: ۱۴:۱؛
لو: ۲:۲۱؛
۲۶-۱۳:۳؛
مت: ۱۵:۱۷-۳

h- در اینجا پولس دربارهٔ مقررات حقوقی یهودیان یونانی‌گرا سخن می‌گوید (یهودایی که خارج از فلسطین می‌زیستند و به زبان یونانی سخن می‌گفتند)، برطبق این مقررات، سن بلوغ فرزندان را پدرشان تعیین می‌کرد.

i- اصطلاح عوامل دنیا در ۹:۴ و کول ۲:۸، ۲۰ نیز آمده است. به طوری که از فحواي کلام برمی‌آید منظور پولس عوامل و عناصر مادی نیست که به عقیده قدامت جهان را تشکیل می‌داده است، بلکه منظور قدرت‌هایی است که در دنیا در فعالیت هستند، قدرت‌هایی که آدمی اسیر آنها بوده قبل از اینکه مسیح آمده و او را آزاد کند. از یک سو بت پرستی انسان را اسیر نیروهای کیهانی کرده بود و این نیروها را خدا و رب‌النوع بشمار می‌آورد، از سویی دیگر سیستم قوانین موسی، اسرائیلیان را بردهٔ فرشتگان می‌ساخت (۱۹:۳) زیرا برابر احادیث یهود، فرشتگان بر دنیای مادی و مخصوصاً ستارگان حکومت می‌کردند. بدین سبب پولس تعمداً رسوم مذهبی مشرکان و رسوم مذهبی یهودیان را در یک ردیف قرار می‌دهد زیرا می‌خواهند رسوم مذهبی یهود را به غلاطیانی که قبلاً مشرک بوده‌اند تحمیل نمایند؛ درحقیقت رسم مشرکان و هم اسرائیلیان انسان را تابع و وابسته به آفریده‌های دیگری می‌دانستند (مثلاً سرپرست‌هایی که در بند ۴:۲ ذکر شده است)، در صورتی که فرد ایماندار باید فقط به خالق خود وابسته باشد، خالق که انسان به فیض مسیح فرزند او شده است.

j- در عهد عتیق اظهار شده است که خدا در طول تاریخ، نجات آدمیان را آماده می‌کند. این نجات را بوسیله عیسی انجام می‌دهد به طوری که وقتی عیسی می‌آید تمامیت زمان انجام شده است. ر.ک مر ۱:۱۵.

k- در بند ۴ پولس آمدن پسر خدا را ذکر می‌کند که از زنی زاده شده و تحت قانون زاده شده است. (ترجمه تحت اللفظی: شده از زنی، شده تحت قانون)، اگر بدین گونه می‌آید تا زندگی کرده، جسماً بمیرد بدین سبب است که خدا او را فرستاده است تا ما را از گناه آزاد سازد، با آزاد کردن از گناه، ما را از قانون تورات هم آزاد می‌کند زیرا دیگر قانون بر فرد گناهکاری، که محکوم می‌کرد تسلطی ندارد، همچنین بر کسی که روح القدس از زندگی پسر خدا به او زندگی داده است اثری ندارد (۱۸:۵)؛ روم ۱۴:۶) ر.ک ۱۳:۳. u. در اینجا به جای تصویر بلوغ قانونی، تصویر پسرخواندگی آمده است، زیرا وضعیت جدید ما را بهتر توصیف می‌نماید که فقط بوسیله فیض در زندگی پسر خدا سهیم می‌باشیم. ر.ک روم ۸:۱۵.

l- روح القدس که به مانند پسر فرستاده شده است در ژرفای وجود فرد ایماندار وضعیت او یعنی زندگی جدید او را تأیید می‌نماید. **m-** ترجمهٔ دیگر: بوسیلهٔ عمل خدا.

n- خدا را با هیچ گونه قدرتی، حتی قدرتهای نامرئی دنیای آفرینش نمی‌توان مقایسه کرد و یکی گرفت زیرا مکاشفه و شناخت خدا، آدمی را از این قدرتها آزاد می‌کند، قدرتهایی که همواره آدمیان خواسته‌اند به عنوان خدا بشناسند ر.ک بید.

o- در کتاب مقدس شناخت خدا به صورت رابطه‌ای ملموس و شخصی بیان می‌شود. پولس می‌گوید که ابتکار این ارتباط از خدا می‌آید بدین معنی که غلاطیان خدا را می‌شناسند زیرا به ایشان محبت داشته است (ر.ک ۱-قرن: ۸:۳).

گفتن حقیقت به شما، آیا دشمن شما شده ام؟^{۷:۵} عا ۱۰:۵
 ۱۷ علاقه ای که به شما نشان می دهند
 برای خوبی نیست بلکه می خواهند شما را
 از ما جدا کنند تا به ایشان علاقمند شوید.
 ۱۸ اما خوب است [کسی] مورد علاقه باشد
 وقتی که برای خوبی است و همیشگی است
 و نه فقط که من به نزد شما هستم.^۹ ای
 فرزندان من، که [برای شما] دوباره درد
 زایمان را تحمل می کنم، تا مسیح در شما
 شکل بگیرد،^۷ اما میل دارم اکنون نزد
 شما باشم و لحن خود را عوض کنم، زیرا
 درباره شما متحیرم.

عوامل ناتوان و بینوا^p برمی گردید، که
 دیگر می خواهید دوباره بردگی کنید؟
 ۱۰ شما، روزها، و ماه ها، و فصل ها و سال
 ها را نگاه می دارید.^۹ ۱۱ درباره شما می
 ترسم، ممکن است مبادا بیهوده به خاطر
 شما رنج کشیده باشم.
 ۱۲ شما همچون من بشوید [اکنون] که من
 هم چون شما هستم؛^t ای برادران، از شما
 خواهش می کنم، شما به من هیچ بدی
 نکرده اید.^s ۱۳ اما می دانید: که تن من
 درحال ناتوانی بود. [وقتی] اولین بار نوید
 انجیل را به شما آوردم،^{۱۴} و تن مرا که برای
 شما آزمایش بود نه تحقیر کردید و نه از آن
 متنفر شدید؛^t بلکه مرا، همچون فرشته خدا،
 همچون مسیح عیسی پذیرا شدید.^u ۱۵ پس
 آن شادی شما کجاست؟ زیرا به شما گواهی
 می دهم: اگر ممکن بود چشمانتان را
 دریاورید آنها را به من می دادید. ۱۶ پس با

۱-قرن:۴:۱۶
 ۲۲-۲۱:۹
 ۱-قرن:۲:۳
 ۸:۱
 ۱۰:۱۰:۴۰
 ۲۰:۱۳
 ۱-قرن:۴:۱۵
 ۱۰:۸-۹
 ۱۰:۴
 ۲۲-۲۰:۹
 ۱۳:۴
 ۱۳:۶
 ۱۰:۱۲
 ۱۵:۴
 ۷-۱۰:۴
 ۱۰:۴-۱۲:۲۵

دو پیمان: قانون تورات که بردگی می آورد و فیض آزادی بخش

۲۱ به من بگویید، شما که می خواهید ۴:۹
 تحت قانون [تورات] باشید، آیا قانون
 [تورات] را نمی شنوید؟^w ۲۲ زیرا نوشته

p- ر. ک ۳:۴. i.

q- آیا منظور از این عبارت محاسبه ایام برای تعیین عیدهای یهودیان است یا اینکه پولس اشاره به رسوم طرفداران تعلق عقاید و ادیان می کند که با پرستش ارتباط دارد. اگر چنین باشد، پولس در اینجا هم با همان خطاهایی سروکار دارد که در کول ۲:۱۶-۲۳ ذکر کرده است (مقدمه).

r- پولس به خداوند تاسی می کند که در شرایط زندگی انسان گناهکار شرکت نموده تا او را نجات دهد. خود را هرگونه برای همگان می کند و به مانند همان کسانی می شود که به آنان نجات را اعلام می نماید. ر. ک ۱-قر ۲۰:۹-۲۲.

s- اگر پولس شکایت می کند به خاطر خودش نیست و به سبب بدیهایی نیست که به او کرده باشند.

t- ترجمه تحت اللفظی: تف کردید. لازم به یادآوری است کسانی معتقد به خرافات بوده تصور می کنند هنگام برخورد با وقایع و مناظر بد و ناهنجار، مثلاً در برخورد با بعضی بیماران، اگر تف بکنند از آن بدی ها و بیماریها در امان خواهند ماند. ظاهراً غلاطیان بایستی به سبب بیماری پولس از او دوری می کردند. ولی شخص پولس ایشان را به انجیل وابسته نکرده است بلکه حقیقت انجیل آنان به پولس علاقمند نموده است. اما به چه دلیل، همین حقیقت، اکنون ایشان را به مخالفت او واداشته است؟ به سبب کسانی که انجیل را تباه کرده، می خواهند محبت غلاطیان را به خود جلب نمایند. به طوری که پولس در نتیجه گیری نامه خواهد گفت (۱۳:۶) این اشخاص در پی کسب شکوه برای خود هستند.

u- پولس نه تنها پیام آوری بود که به مانند فرشته ای از آسمان می آید (در زبان یونانی کلمه فرشته به معنی پیام آور است). ر. ک غلا ۱:۸، بلکه کسی است که به هنگام ناتوانی، مسیح عیسی، زنده بر او ظاهر گردیده است. ر. ک ۱-قر ۳:۵-۲:۲-۱۰:۴.

v- ر. ک ۱۵:۴. غلاطیان به پولس مدیون هستند از اینکه در زندگی مسیح زیست می نمایند (۲۰:۲) زیرا به ایشان انجیل را اعلام کرده است و زحمت می کشد تا حقیقت آن را حفظ نماید (ر. ک ۲-قر ۱۰:۴-۱۲:۱ کول ۱:۲۴-۲۵).

w- در این بند پولس کلمه قانون را در دو معنی مختلف بکار می برد: در مورد اول قانونی است که دستوراتی مقرر می کند، در مورد دوم قانونی است که الهام می نماید، فرشته ای که مشیت خدا را اعلام می کند. پولس به کسانی که می خواهند اسیر و برده مقررات قانون شوند، توصیه می کند تابع حقیقتی باشند که الهام می نماید.

فرزندان وعده هستید.^{۲۹} ولی به همان گونه که در آن وقت، آنکه برحسب جسم [تن] زاده شده بود آن را که برحسب روح بود شکنجه می کرد اکنون نیز چنین است. ۲:۲۱
 ۳۰ ولی نوشته [مقدس] چه می گوید؟ کنیز و پسرش را طرد کن زیرا پسر کنیز با پسر [زن] آزاد ارت نخواهد برد.^a ۳۱ بدین ۲۹:۳
 سبب ای برادران، ما فرزندان یک کنیز نیستیم بلکه از یک [زن] آزاد هستیم.

در ایمان به منجی یکتا پابرجا باشید

۵^۱ مسیح ما را به خاطر آزادی آزاد کرده است.^b پس پایداری کنید و

دوباره زیر یوغ بردگی گرفتار نشوید. ۹:۴
 ۲ اینک، من، پولس به شما می گویم: اگر خود را ختنه کنید، مسیح به درد شما نخواهد خورد.^c ۳ و مجدداً اظهار می کنم به هر کسی که خود را ختنه می کند: مدیون است که همه

شده است که ابراهیم دو پسر داشت: یکی از کنیز و یکی از [زن] آزاد.^{۲۳} ولی [آنکه] حقیقتاً از کنیز بود برحسب جسم [تن] زاده شده، اما [آنکه] از [زن] آزاد، برحسب وعده. ۲۴ اینها کنایه است^x زیرا این دو [زن مظهر دو] پیمان می باشند، حقیقتاً یکی از کوه سینا می آید، برای بردگی می زاید که هاجر است.^y ۲۵ زیرا هاجر، کوه سینا در عربستان است؛ و با اورشلیم کنونی تطبیق می کند، زیرا با فرزندانش در بردگی هستند. ۲۶ اما اورشلیم بالا آزاد است که مادر ما است؛^{۲۷} زیرا نوشته شده است: شادی کن، ای سترون، [تو] که نمی زائیدی فریاد شادی برآر، تو که دردهای زایمان را نمی شناسی؛ زیرا بسیاری از فرزندان [زن] ترک شده از [اولاد] آنکه شوهر دارد بیشترند.^z ۲۸ اما شما، ای برادران، برطبق اسحاق

پید ۱۶:۱۷
 روم ۷:۹-۹

۱-قرن ۶:۱۰

۱:۵

یو ۳۵-۳۳:۸

عبر ۱۲:۲۲

مکا ۱۲:۳

۱۰-۲:۲۱

شادی کن، ای سترون، [تو] که نمی زائیدی

فریاد شادی برآر، تو که دردهای زایمان را نمی شناسی؛

زیرا بسیاری از فرزندان [زن] ترک شده از [اولاد] آنکه شوهر دارد بیشترند.^z

۲۸ اما شما، ای برادران، برطبق اسحاق

روم ۷:۹

x- کلمه کنایه به خوبی منظور پولس را نشان می دهد که استدلال منطقی نمی کند بلکه در اینجا به عنوان تمثیل می گوید: کسی که جسماً پسر ابراهیم یا پسر هاجر باشد در وضع تابعیت و الزام باقی می ماند که وضعیت مختص پیمان کهن است؛ ولی اگر برطبق روح القدس پسر ابراهیم است به مانند اسحاق آزاد شده و برای او وصول به اورشلیم آسمانی و ملکوتی که میراث موعود است مقدور خواهد بود. ر. ک ۱۸:۳، ۲۹:۶:۸.

y- در بعضی از نسخه های خطی کلمه هاجر در آغاز این بند آمده به طوری که باید ترجمه نمود: زیرا نام هاجر مظهر کوه سینا در عربستان است. و این زن با اورشلیم کنونی تطبیق می کند زیرا با فرزندانش برده هستند. درک مفهوم این عبارت دشوار است بدین سبب گاهی در ترجمه کلمه هاجر و قسمتی از عبارت را حذف می کنند.

z- اش ۵۴:۱.

a- پید ۱۰:۲۱.

b- به خاطر آزادی آزاد کردن. مسلماً این عبارت یک ترکیب کلام مختص زبانهای سامی است تا به کلمه آزادی شدت بیشتری داده شود. پولس می خواهد بگوید که مسیح ما را کاملاً آزاد ساخته است، و نباید از این موهبت محروم بمانیم (ر. ک ۹:۴)، برای آن اهمیت قابل باشیم (ر. ک ۱۳:۵).

c- پولس مجدداً به غلاطیان یادآوری می کند طریق خود را انتخاب نمایند و در این مورد لحن «سودگرایی» بکار می برد که با منظور او تطبیق می کند. (سودگرایی: نظریه ای است مبنی بر اینکه سود سرچشمه خوشبختی است؛ عمل خوب آنست که موجب سود رساندن شود و عمل بد آنکه باعث زیان خود یا دیگران گردد). غلاطیان تصور می کنند ممکن است ختنه کردن برای ایشان سودمند باشد و پولس پاسخ می دهد که در این صورت مسیح به درد شما نخواهد خورد زیرا از آزادی که به شما می دهد سود نمی برید. بنابراین باید از این پس همه مقررات قوانین تورات را رعایت نمایید (ر. ک ۱۰:۳). در بند بعدی این نکته را یادآوری می کند.

- به خداوند اعتماد دارم که به طرز دیگری ۲-قرن:۷:۱۶
فکر نخواهید کرد. لیکن آنکه شما را
پریشان می کند، هرکه باشد محکومیت ۱:۷؛
خواهد داشت. ^{۱۱} اما ای برادران، اگر من
هنوز ختنه کردن را توصیه می کنم، چرا اع ۲۱:۲۱
هنوز در شکنجه هستم؟ پس رسوائی صلیب
از بین رفته است! ^h ^{۱۲} کاش اما آنانکه شما ۱-قرن:۱:۲۳
را پریشان خاطر می کنند، خود را ختنه فی ۳:۳
می کردند. ⁱ
- جسم و روح**
^{۱۳} اما شما، ای برادران، [شما را] به
آزادی فراخوانده اند، ولی این آزادی را ۱:۵
- [قانون تورات] را انجام دهد. ^۴ [شما] که
بوسیله قانون [تورات] در پی برائت هستید،
۱-تسا:۱۴ [رابطه] خود را با مسیح قطع کرده اید؛ از
روم ۱۰:۳ فیض ساقط شده اید. ^۵ زیرا، ما بوسیله
روح القدس از ایمان، عدالت را انتظار
داریم. ^d ^۶ چون در مسیح عیسی، نه ختنه شدن
ارزشی دارد و نه نامختون بودن، بلکه [فقط]
ایمانی که به وسیله محبت عمل می کند. ^e
^۷ شما خوب می دویید! چه کسی شما را
مانع اطاعت از حقیقت شده است ^f؟ ^۸ این
۶:۱ ترغیب [نا فرمانی] از سوی آنکه شما را
۱-قرن:۵:۶ می خواند نیست. ^۹ با اندکی خمیرمایه،
همه خمیر ور می آید. ^g ^{۱۰} درباره شما، من

- d** - ترجمه تحت اللفظی: امید عدالت. در این عبارت فشرده و کوتاه، کلمه امید، چیزی است که انتظار دارند و عبارت از ملکوت است. کلمه عدالت، عطیه رایگانی است که فرد ایماندار از مسیح دریافت می کند. این فیض که او را فرزند خدا کرده است به سوی میراثی که انتظار دارد هدایت می نماید و فیضی را که دریافت کرده بذر برای شکوهی است که انتظار دارد.
- e** - در بند های ۵ و ۶ زندگانی مسیح تعریف و توصیف شده است. فرد مسیحی کسی است که عمل روح القدس را می پذیرد و بوسیله ایمان خود را به این عمل تسلیم می کند و با محبت کردن در آن شرکت می نماید؛ بالاخره از روح القدس انتظار رستخیز و زندگی در ملکوت خدا را دارد. بنابراین ایمان، محبت و امید مختصات فرد مسیحی هستند و زیربنای زندگی جدید او را تشکیل می دهند (ر. ک ۱-تسا:۱؛ ۱-قرن:۱۳:۱۳؛ روم ۵:۱-۵).
- f** - حقیقت انجیل چیزی نیست که انسان مالک آن شود بلکه الهامی است که باید از آن پیروی نمایند. اگر آدمی را از جسم آزاد می کند برای آن است که بتواند جنبشی را که قوه محرکه روح مسیح داده است ادامه دهد (ر. ک فی ۱۲:۳-۱۷). و آزادی مسیحی همین است که در فصلهای ۵ و ۶ هدف آن تشریح شده (۱۳:۵) و شرایط آن روشن گردیده است (۲۴:۵).
- g** - این ضرب المثل در ۱-قرن:۵:۵ نیز آمده و هشدار است، بدین معنی که اشتباه کوچکی که ظاهراً نتیجه کمی دارد ممکن است زندگانی تمام جمعیتی را به خطر اندازد.
- h** - اگر صلیب و مصلوب شدن در نظر یهودیان مایه رسوایی و افتضاح است (۱-قرن:۲۳:۱) بدین سبب است که مناعت و افتخاری را که در وفاداری به قوانین خود داشتند از بین می برد. وانگهی چگونه می توان از کسی که مصلوب شده انتظار نجات داشت در صورتی که برطبق قوانین ایشان، شخص مصلوب، ملعون بشمار می رود (ر. ک ۱۳:۳)؟ از سوی دیگر اعلام و موعظه درباره صلیب، از نظر بشری امنیت یهودیان را دچار مخاطره می کند؛ تجربه های قبلی نشان داده است که ایمان آوردن به مسیح موجب تعقیب و شکنجه ایمانداران می شود (۱۲:۶). برعکس عمل ختنه کردن، در عین حال که آدمی را تابع قوانین موسی می نماید، در دنیایی که مؤسسات یهود را به رسمیت می شناسد، او را در امنیت قرار می دهد. پولس برای آرام کردن و تسکین یهودیان که او را تعقیب می کنند باید در ضمن موعظه درباره ایمان به مسیح، ختنه کردن را توصیه نماید (ر. ک اع ۲۱:۲۱)؛ باری بعضی از مفسران ادعا کرده اند پولس بدین گونه رفتار می کند به دلیل اینکه ختنه شدن تیموتاؤس را پذیرفته و اجازه داده بود (اع ۱۶:۳). ولی چگونه می توانست چنین راه حل واسطه ای را بپذیرد زیرا در این صورت مرگ مسیح را بی نتیجه می کرد و راه وصول به فیض او را که در مصلوب شدنش ظاهر شده بود مسدود می کرد (۴:۵).
- i** - احتمالاً پولس اشاره به رسومی می کند که در غلاطیه در بین بت پرستان وجود داشته است و کسانی در پرستش ربه النوع سبیل (ربه النوع باروری) انجام می داده اند. پولس که این رسوم را با ختنه کردن مقایسه و برابر می کند نه فقط نشان می دهد که ختنه کردن ارزشی ندارد بلکه اعلام می نماید کسانی که ختنه کردن را ستوده و توصیه می کنند بهتر است این رسوم بت پرستی را رعایت نمایند؛ بدین سان لا اقل انجیل را تباه نخواهند کرد، چنانکه اکنون می کنند.

فرصتی برای [ترضیه] تن مکنید بلکه بوسیله محبت، برده یکدیگر شوید.^{۱۴} زیرا کلیه قانون [تورات] در این یک کلمه به تمامیت می رسد: به همسایه خود بمانند خودت محبت خواهی داشت.^k

^{۱۵} ولی اگر یکدیگر را می گزیدد^{kk} و می خورید، مواظب باشید مبادا بوسیله یکدیگر از بین بروید.^{۱۶} اما می گویم: برطبق روح رفتار کنید، هوس نفسانی [تن] انجام نخواهید داد.^{۱۷} زیرا تمایل تن علیه روح است و روح علیه تن: چونکه اینها مخالف یکدیگرند، به طوری که آنچه می خواهید نمی کنید!^{۱۸} ولی اگر بوسیله روح رهبری شده اید، تحت قانون [تورات] نیستید.^m

^{۱۹} باری اعمال تن آشکارند؛ عبارتند از

بی عفتی، ناپاکی، هرزگی،^{۲۰} بت پرستی، جادوگری، کینه توزی ها، ستیزه جویی، حسادت، خشم ها، نزاع ها، اختلاف ها، انشعاب ها،^{۲۱} رشک ها، مستی ها، عیاشی ها و چیزهای مشابه اینها، پیشاپیش به شما خبر می دهم، چنانکه قبلاً خبر داده ام: آنانکه چنین چیزها می کنند وارث ملکوت خدا نخواهند بود.ⁿ

^{۲۲} ولی ثمره روح^o، محبت، شادی، صلح، شکیبایی، نیکی، رأفت، وفاداری.^{۲۳} لطافت، خویشتن داری است، علیه چنین چیزها، قانون [شریعت] وجود ندارد.^p

آنانکه از مسیح عیسی هستند، تن را با هوسها و امیال آن مصلوب کرده اند.^۹ غلاطی: ۱۹:۲۳؛ کول: ۵:۳؛ بطرس: ۱۱:۲

^{۲۵} اگر ما برطبق روح زندگی می کنیم، به همان گونه از روح پیروی کنیم.

۱۵:۶: روم
۱۶:۲: بطرس
مت: ۲۲:۴۰
روم: ۱۳:۸-۱۰
یع: ۲:۸
روم: ۵:۲۵
روم: ۸:۵
روم: ۷:۱۴
و آیات بعد
روم: ۱۴:۶
غلاطی: ۴:۷
غلاطی: ۱۹:۲۳
روم: ۱:۲۸
و آیات بعد

۱- قرن ۶: ۱۰
افس: ۵:۵
مکا: ۲۲:۱۵
۲- قرن ۶: ۶
افس: ۵:۹
۱- تیمو: ۱: ۹
روم: ۶:۷
۱۳:۸
غلاطی: ۲۳:۱۹
کول: ۵:۳
۱- بطرس: ۱۱:۲
۱۶:۵
روم: ۴:۸

ج. ر. ک ۱:۵ و ۷:۵. آزادی حقیقی مشروط بر، آزاد شدن از جسم و آزاد شدن از امیال و هوسهای جسمانی است. هدف آزادی واقعی، شکوفا شدن محبت در خدمت به همگان است.

k- پولس به مانند عیسی (مر ۱۲:۳)، آنچه را که خدا مقرر نموده در فرمانی که در لا و ۱۹:۱۸ آمده است خلاصه می کند و آنها را باید بدین گونه درک کرد: هرکس همنوع خود را دوست بدارد، قانون تورات را اجرا می کند (روم ۱۳:۸-۱۰).

kk- ترجمه تحت اللفظی: گاز می گیرید.

l- موعظه و تشویق به تقوی و نیکی کردن کافی نیست. انسان، حتی اگر بخواهد، قادر نیست خود را از وجود نفسانی خود یعنی از وجود گناهکار خود آزاد کند (روم ۷:۱۴-۲۳). و فقط با دخالت روح القدس می تواند برطبق الهام و ندای درونی خود رفتار نماید. این بندها به خوبی نشان می دهند که جسم و روح دو قسمت از وجود شخص نیستند و اصطلاحات: برطبق جسم و برطبق روح، دو طریق مختلف و مخالفی هستند که هر انسان ممکن است انتخاب نماید.

m- آزاد شدن از قوانین تورات بدان معنی نیست که باید هرچه را قانون محکوم کرده اجرا نمود، بلکه آزاد شدن از جسم و اعمال جسمانی است که مستوجب محکومیت هستند. ر. ک ۵:۲۳؛ ۴:۵.

n- به طوری که ملاحظه می شود بی نظمی های رفتار آدمی شامل چهار گروه است: ناپاکی که محبت بشری را تباه می کند، بت پرستی و جادوگری که تباهی در پرستش خدا است، تفرقه ها که نشان دهنده فقدان محبت است و زیاده روی هایی که در صرف غذا روی می دهد و انحطاط انسان را نشان می دهد.

o- در مقابل اعمال جسمانی، پولس ثمره منحصر به فرد روح القدس را که محبت است ذکر می کند. آنچه را که بعداً برمی شمارد نشانه های فرمانروایی محبت هستند: شادی و صلح؛ تجلیات این محبت: شکیبایی، نیکی و رأفت؛ و بالاخره شرایط ایجاد و شکوفایی آن: وفاداری، لطافت و خویشتن داری است: زیرا ایمان منبع و ریشه محبت است (۵:۶) و اما لطافت طرز رفتار افراد متواضع است زیرا در راهی که پدر آسمانی هدایت می کند قدم برمی دارند، رفتاری که مختص مسیح است (مت ۱۱:۲۹).

p- ر. ک ۱- تیمو ۱:۹. رفتاری را که روح القدس الهام می کند هرگز مستوجب محکومیت نیست. بعدها آگوستین در زمینه سخنان پولس اظهار خواهد کرد: «محبت داشته باش و هرچه خواهی بکن».

q- در تکمیل بند قبلی، در اینجا شرایط اساسی آزادی مسیحیت یادآوری می شود: روح القدس با مصلوب کردن ما با مسیح آزادی ما را تحقق می بخشد (۲:۱۹).

قانون مسیح

۲۶ لاف زن نباشیم، یکدیگر را خشمگین

نکنیم، به یکدیگر حسد نوزیم.

۱ اما ای برادران، اگر از انسانی در

هر خطایی گرفتار شود، شما که

روحانی هستید^۲، مثل او را با روح مهربانی

اصلاح کنید؛ مواظب باش: میادا خودت نیز

۱۲-۱۰:۱۰ و سوسه نشوی. ^۲ بارهای یکدیگر را به دوش

بکشید، و بدین گونه قانون مسیح را^۳ انجام

خواهید داد. ^۳ زیرا اگر کسی که چیزی

نیست [خود را] چیزی می پندارد^۴، خود را

فربیب می دهد. ^۴ زیرا هرکسی عمل خود را

۱-۲۸:۱۱ بیازماید، در این صورت تنها برای خودش و

۲-۵:۱۳ نه برای دیگری موجب افتخار خواهد بود^۵؛

۱-۷:۴-۴ زیرا هرکس بار خود را به دوش خواهد

۱-۸:۳ کشید^۶. اما آنکه سخن [خدا] را آموخته

۱۲:۱۴ است آموزنده را در همه نعمت های خود^۷

۱-۲۷:۱۴ سهم سازد. ^۷ گمراه نشوید: خدا را تمسخر

r-۱-۱۴:۲-۱۵.

s- قانون مسیح. قانون روح زندگی است (روم ۸:۲)، روحی که زندگی مسیح را منتقل می سازد. این قانون، قانونی باطنی است که الهام کننده زندگی خود مسیح است. تبعیت از این قانون، تطبیق یافتن با مسیح بوسیله روح او است: چنانکه پولس چنین کرده (۱-۲۱:۹) و تعلیم داده است (فی ۲:۵-۸).

t- غلاطیان هم به مانند قرنتیان نیاز دارند که به ایشان هشدار داده شود (۱-۷:۴) که از بدترین نوع تکبر احتراز کنند، تکبری که از مواهب رایگان خدا حاصل شود.

u- هر فرد مسیحی از ثمره ای که روح القدس برایش آورده تا شبیه مسیح باشد می تواند خشنود بوده و به خود ببالد (۲:۲۰)؛ ۱۵-۱۴:۶ ر. ک. روم ۵:۳-۵)؛ ولی وقتی که خود را با دیگران مقایسه کند نشانه آن است که مجدداً تحت تسلط جسم قرار گرفته است.

v- در اینجا پولس داوری خدا را یادآوری می نماید که هرکسی در برابر او باید درباره رفتار خود پاسخ بدهد (ر. ک. بندهای ۷-۱۰) ولی این امر با آنچه قبلاً گفته شده است منافات ندارد: بدین معنی که ما برطبق قانون مسیح که محبت است داوری خواهیم شد که وادار می کند دیگران را نیز برعهده بگیریم.

w- همین روش در روم ۱۵:۲۷ و ۱-۱۱:۹ پیشنهاد شده است و دستوری از جانب خود خداوند می باشد. (۱-۱۴:۹)؛ لو (۷:۱۰).

x- پولس که تعلیم می دهد باید فقط متکی به فیض خدا بود، دعوت به بیحالی و بی حسّی نمی کند بلکه وفاداری فعال را توصیه می نماید و در این مورد باید به خدا پاسخ دهیم (ر. ک. فی ۱۲:۲-۱۲:۳-۱۴).

y- نوشتن با حروف درشت وسیله ای بوده است تا در مورد آنچه نوشته شده تأکید شود، پولس عبادت های قاطعی را با حروف درشت نوشته است که نتیجه گیری نامه و خلاصه انجیل او است.

z- ر. ک. ۱۱:۵ h.

نمی توان کرد. زیرا انسان آنچه را که نیز ایوب ۱۳:۹؛ ۴:۸؛ امت ۲۲:۸

جسم [تن] خود می کارد از جسم [تن] پلیدی روم ۶:۲۱-۲۲؛ یو ۶:۴؛ ۶:۲۷

روح زندگی جاودان درو خواهد کرد. ^۱ و از ۲-تسا:۳۱۳

نیکی کردن مایوس نشویم زیرا اگر ضعیف

نشویم در موقع معین درو خواهیم کرد.

۱۰ پس بنابراین تا فرصت داریم به همه ۱-تسا:۵۵

نیکی کنیم^x نیز مخصوصاً به آنانکه خانواده

ایمانی [ما] هستند.

صلیب مسیح و آفرینش جدید

۱۱ ببینید با چه حروف درشتی^y با دست ۱-قرن ۱۶:۲۱

خودم به شما می نویسم! ^{۱۲} همه آنان که

می خواهند از نظر جسمانی [تن] خوب

به نظر بیایند، اینان شما را مجبور به ختنه فی ۱۸:۳-۱۹؛ کول ۲:۱۸؛ غلا ۵:۱۱

می کنند محض اینکه به سبب صلیب

مسیح^z عیسی تعقیب نشوند. ^{۱۳} زیرا خود ۱۳:۵ روم ۲:۲۱

که از این قاعده پیروی خواهند کرد، صلح و مز ۱۲:۵؛
رحمت بر ایشان و بر اسرائیل خدا^d باد! روم ۱۱:۵-۶؛
از این پس هیچ کس موجب زحمت ۱۷
من نشود: زیرا من در جسم خود آثار
[جراحتهای] عیسی^e را دارم. ۱۸ ای
برادران^f، فیض خداوند ما عیسی مسیح با
روح شما باد! آمین! فی ۴:۲۳؛
۲- تیمو ۴:۲۵

آنها که مختونان قانون را رعایت نمی کنند
بلکه می خواهند شما ختنه شوید تا
جسم [تن] شما وسیله افتخارشان باشد^a.
۱۴ و من، مباد، مگر جز به صلیب خداوند
ما عیسی مسیح افتخار کنم که بوسیله آن
دنیای من مصلوب شده است و من برای
دنیای^b. ۱۵ زیرا نه ختنه به چیزی است، نه
نامختونی، بلکه آفریده^c نو. ۱۶ و همه آنان

۱- قرن: ۲۷:۳ روم، ۲۷، ۲۳:۱، ۲۲:۲؛
۱۹:۲
۶:۵
۱- قرن: ۱۸-۱۹، ۳۱
۲- قرن: ۵:۱۷، ۲۱:۵؛
مکا ۵:۲۱

a- کسانی که ختنه کردن را توصیه و تشویق می کنند فقط برای آنست که به شور و حرارت در تبلیغ آیین یهود افتخار نمایند. عیسی به همین سبب فریسیان را سرزنش می کرد (مت ۲۳:۱۵). واعظان انجیل باید هشیار بوده، طوری رفتار نکنند که مستحق چنین سرزنشی باشند. پولس به علت دیگری هم رقیبان خود را سرزنش می کرد زیرا در اندیشه آن نبودند که به قوانین یهود وفادار باشند و این بی ایمانی بر اثر ریاکاری به دوش فریسیان، در تظاهر به شور و حرارت است، یا نتیجه عقاید طرفداران تلفیق ادیان است که از قوانین تورات فقط آنچه را که به دردشان می خورد می پذیرند.

b- ر. ک ۱۵:۶ c.

c- رسول در مقدمه نامه خود اعلام کرده بود: مسیح بوسیله مرگ خود آدمیان را از دنیای شرآزاد می کند (۴:۱)، و در نتیجه گیری نامه اظهار می کند: مسیح بوسیله صلیب خود آدمیان را در آفرینشی جدید وارد می نماید. پولس که آفرینش جدید را در مقابل دنیای کهن می آورد برای آخرین بار به غلاطیان نشان می دهد چه نکته اساسی وی را از رقیبانش متمایز می سازد. رقیبان او از دنیای قدیمی هستند: با توصیه و تشویق بر ختنه کردن می خواهند خود را از تعقیب و شکنجه مصون نگهدارند (بند ۱۲؛ ر. ک ۱۱:۵) و به موفقیت تبلیغات مذهبی خود افتخار نمایند (بند ۱۳)؛ امنیت و افتخار ایشان از آن دنیای «جسمانی» است که به خود می پردازد و از آفریدگار خود جدا است (ر. ک ۳:۴، ۸-۹). در صورتی که پولس اطمینان و شادی خود را از صلیب مسیح دارد زیرا فقط صلیب است که او را کاملاً آزاد می کند. بوسیله صلیب می تواند از جاذبه گیرای دنیا بگریزد، دنیایی که از این پس برای او مرده است، بوسیله صلیب از غم و اندیشه امنیت برای شخصیت جسمانی خود آزاد شده است زیرا این شخصیت جسمانی با مسیح مصلوب شده است (بند ۱۴؛ ر. ک ۲:۱۹؛ ۵:۲۴). آنچه در نظر رسول اهمیت دارد اینست که فیض مسیح را دریابد و بدین گونه در آفرینش نو وارد شود تا بتواند برای خدا و در همبستگی با پسر رستاخته اش زندگی نماید (بند ۱۵؛ ر. ک ۲:۱۹-۲۱؛ ۵:۶؛ فی ۳:۳-۱۱).

d- اسرائیل خدا چیست؟ آیا باید آن را به مفهوم قوم جدید خدا، یعنی کلیسا درک کرد که در مقابل اسرائیل جسمانی باشد و در ۱-قر ۱۸:۱۰ ذکر گردیده است؟ بر این نظریه دو اعتراض وارد است. از یک طرف، در اینجا پولس اسرائیل خدا و مجموعه ایمانداران را پهلوی یکدیگر آورده بدون اینکه آنها را یکی بگیرد، از طرف دیگر با اینکه پولس دوست دارد موارد متناقض را در مقابل یکدیگر ذکر کند، در هیچ مورد اسرائیل خدا را در مقابل اسرائیل جسمانی نمی آورد. مضافاً بر اینکه هرگز کلیسا را بنام «اسرائیل نو» نمی خواند، بنابراین تصور می کنیم که در نظر او اسرائیل خدا مجموعه اسرائیلیانی هستند که بر مسیح مصلوب گردیده و در همزائی با مشرکانی که ایمان آورده اند قوم واقعی خدا را تشکیل می دهند (ر. ک روم ۹-۱۱).

e- پولس اثر رنجهایی را که به خاطر وفاداری به مسیح و در خدمت به مسیح تحمل کرده است در جسم خود دارد و اینها نشانه های اتحاد و همبستگی او با مسیح مصلوب هستند. ر. ک ۲-قر ۱۱:۲۳-۲۸.

f- این نامه پولس تنها نامه ای است که کلمه برادران در سلام و درود پایانی نامه آمده است و مسلماً در اظهار این کلمه قصد و منظوری داشته است. پولس درخواست می کند که احساس برادری در بین غلاطیان به کمال و تمامیت برسد و تنها منبع این احساس را که فیض خداوند عیسی است بدست آورند.

|

—

— |